ΕΤΟΣ Α΄. 1903 ΤΕΥΧΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΙΡΩ

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΧΟΡΗΓΙΑι ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ.

« Μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας »

ΕΝ ΚΑΙΡΩ:
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. ΠΟΛΙΤΟΥ

1903

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Δελτίον ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶν περιοδικὸν καὶ ἐφημερίδα.

Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις παντὸς βιβλίου, οὗτινος δύο ἀντίτυπα θὰ ἐστέλλοντο τῷ «Ἑλληνίῳ».

Πᾶσα αἴτησις ἂν μὲν ἀποβλέπῃ τὴν σύνταξιν τοῦ Δελτίου πρέπει ν' ἀποστέλληται τῷ Γραμματεῖ Pr G. Arvanitakis Le Caire, ἂν δὲ τὴν διαχείρησιν αὐτοῦ τῷ Ταμίᾳ Dr G. Adamidis Le Caire.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἑταῖροι τοῦ «Ἑλληνίου» νὰ γνωρίσωσι τῷ γραμματεῖ τόν τε τίτλον καὶ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν διεύθυνσιν χάριν τῆς ἀπροσκόπτου ὑπηρεσίας τοῦ τε Δελτίου καὶ τῆς ἄλλης ἀλληλογραφίας.

Δημοσιεύεται πᾶσα πρωτότυπος μελέτη ἀντεπιστέλλοντος ἑταίρου σύμφωνος τῷ σκοπῷ τοῦ Συλλόγου.

Τὰ χειρόγραφα ἀνάγκη νὰ ὦσιν ἀπολύτως εὐανάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς ἑτέρας μόνον τῶν σελίδων ἑκάστου φύλλου.

Δημοσιεύονται ἀγγελίαι ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων σελίδων τοῦ καλύμματος εἰς πᾶσαν γλῶσσαν ἢ καὶ εἰς ἰδιαίτερα φύλλα χρωματιστά, διατιμώμενα κατ' ἀποκοπήν.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τῶν θερινῶν ἀπουσιῶν ἐξ Αἰγύπτου πολλῶν μελῶν ἡ διεκπεραίωσις διεταράχθη παρακαλοῦμεν πάντα ἑταῖρον ὅστις ἓν ἢ πλείονα ἐκ τῶν ἤδη ἐκδοθέντων πέντε τευχῶν τοῦ «Ἑλληνίου» δὲν ἔλαβεν νὰ γνωρίσῃ τῷ γραμματεῖ τοῦτο ὅστις καὶ θ' ἀναπληρώσῃ ἀμέσως τὴν ἔλλειψιν.

ΕΤΟΣ Α΄. 1903 ΤΕΥΧΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΧΟΡΗΓΙΑι Ε. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ.

« Μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας »

ΕΝ ΚΑΪΡΩι
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. ΠΟΛΙΤΟΥ
1903

LOT Nº 573

SALE 169

THE BCD LIBRARY

PART I

February 17, 2024

KF

Kolbe & Fanning
Numismatic Booksellers
numislit.com

Tel: (614) 414-0855
Fax: (614) 414-0860

orders@numislit.com

141 W. Johnstown Road
Gahanna, OH 43230-2700

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 11)24 ΜΑΪΟΥ 1903

Προεδρεία: Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΥ, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Γ. ΑΔΑΜΙΔΗΣ ἐπιστολικῶς ἐξαιτεῖται συγγνώμην ὅτι δι' ἀπρόοπτον κώλυμα ἀναγκάζεται τὸ δεύτερον ἤδη ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀνακοίνωσίν του περὶ τῆς γλωσσολογίας καὶ ἐθνολογίας τῶν Ἀλβανῶν.

Ὁ κ. Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ ἐπιδεικνύων τὰς φωτογραφίας ἑκατέρας τῶν ὄψεων τῶν μεταλλίων τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀμπουκὶρ ἐπιχειρεῖ τὴν ἑρμηνείαν τῶν παραστάσεων καὶ μελετᾷ τὸ εὕρημα, ὑποστηρίζων τὴν γνησιότητά του.

Ἐξαντληθείσης τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ μὴ ἐγειρομένης ἀντιρρήσεώς τινος ὁ προεδρεύων διαλύει τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Προεδρεύων
Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Λ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. ΚΟΣΜΑΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΣ 500 γρ. δ. εἰς μνήμην τοῦ μακαρίτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου ἑταίρου τοῦ Ἑλληνίου.

Ὁ κ. E. D.-J. DUTILH Ἐπιμελητὴς τῶν νομισμάτων τοῦ Ἑλληνορρωμαϊκοῦ Μουσείου Ἀλεξανδρείας :

— Signification des couronnes et des palmes sur les monnaies alexandrines (I et II parties). Communications à l'Institut Egyptien. Le Caire 1894.

— Des divinités et des signes astronomiques sur les monnaies alexandrines. Commun. à l'Inst. Eg. Le Caire 1895.

— Arrivée exacte de l'Empereur Hadrien en Egypte d'après une monnaie grand bronze du médailler du Musée de Guizeh. Commun. à l'Inst. Eg. Le Caire 1894.

— Monnaies alexandrines, terres Cuites de Fayoum et les seize génies de la statue du Nil qui est au Vatican de Rome. (Extrait de l'Ann. de la Soc. de Numism.) Paris 1895.

— Monnaies alexandrines et terre cuites de Fayoum. Encore la déesse Anouké. Sotte vanité de l'Empereur Commode. (Extrait de l'Ann. Soc. Numism.) Paris 1896.

— Signes astronomiques, divinités, symboles, relevés sur les monnaies alexandrines et confirmés par des monnaies divers. Commun. à l'Inst. Eg. Le Caire 1896.

— Monnaies, stéles et terres cuites du Musée gréco-romain d'Alexandrie (Extrait du Bull de l'Inst. Eg.) Le Caire 1897.

— Monnaies Alexandrines et terres cuites du Fayoun. Commun. à l'Inst. Eg. Le Caire 1896.

— Monnaies de Side et d'Egypte. (Διεθνὴς Ἐφημ. Νομισματ. Ἀρχαιολογίας, Ι. Σβορώνου) Ἀθῆναι 1898.

— Etudes Alexandrines: a) La Statue de Bérénice II b) Monnaies d'oasis d'Ammon (?) c) Monnaies de Pescenius Niger. (Διεθν. Ἐφημ. Νομισμ. Αρχ.) Ἀθῆναι 1898.

— Vestiges d'atelier monétaire. (Διεθν. Ἐφημ. Νομισμ. Αρχ.) Ἀθῆναι 1899.

— Historique des Collections numismatiques du Musée gréco-romain d'Alexandrie. (Δ. Εφ. τῆς Νομ. Ἀρχ.) Ἀθῆναι 1900.

— Deux têtes ptolemaïques. Bronze de Diospolis-magna. (Δ. Ἐφ. τῆς Νομισμ. Ἀρχ. 1900.)

— Héraclés chez les pygmés. Lettre ouverte à Mr. R. Mowat de Paris. (Extrait du Lotus.) Alexandrie 1901.

— Notes sur les médailles des l'Egypte Romaine. (Extrait de la Révue Belge de Numismatique) Bruxelles 1903.

Ὁ κ. ΑΛ. ΑΛΕΞΑΚΗΣ δικηγόρος: Le Canal maritime de Suez (Hist. du Canal et des travaux. Itineraire de l'Isthme) par M. Foutane et M. Rion. Paris 1869.

— Περὶ ἰδιωτικῆς κατηγορίας, περὶ πολιτικοῦ ἐνάγοντος καὶ περὶ συρροῆς ἀξιοποίνων πράξεων. Χ. Παππαντωνοπούλου δικηγόρου. Ἐν Ἀθήναις 1873.

— Τοῦ Ἔθνους τὸ κάτοπτρον. Γ. Σταύρου Ἀλεξάνδρεια 1896.

— Le Scorpion. M. Prevost. Paris 1887.

— Ἱστορία τοῦ Ἑλλην. Ἔθνους. Κ. Παπαρρηγοπόλου. Ἀθῆναι 1865.

— Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλεξάνδρεια 1897.

— La guerre au couteau. M. Lefon.

— Etude sur la banque nationale decretée. Critique Panos Alexakis avocat. Alexandrie 1898.

— Λόγος Παύλου Καλλιγᾶ παραδιδόντος τὴν πρυτανείαν Κων. Βουσάκῃ. Ἀθῆναι 1871.

— Βοήθει σαὐτὸν. Μαρίας Τομπάζη καθ' Ἑλένης Μαυροκορδάτου. Ἀθῆναι 1885.

— Περὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου. Δημ. Ἰωαννίδου. Ἀθῆναι 1873.

— Περὶ ἐμπόρων. Ἰ. Καστρομένου. Ἀθῆναι 1883.

— Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναθεωρηθέντος σχεδίου τοῦ ἀστυκοῦ κώδηκος. Θ. Φλογαΐτου. Ἀθῆναι 1874.

— Αἱ δύο διαθῆκαι Π. Δημητρακοπούλου Ἀθῆναι 1901.

— Γαλλικὰ ρήματα. Ν. Κλεινίου. Ἀθῆναι 1882.

— Περὶ παραγγελίας ἐν γένει. Σ. Κροκιδᾶ Ἀθῆναι 1878.

— Les deux sœurs. Ad. de l'Isle. Tours 1883.

— Αἰγ. Ἡμερολόγιον Ἀλεξ. 1872.

— Notice des tableaux du Musée du Louvre. Fr. Villot Paris. 1855.

— Grammatica italiana. C. Mottura. Roma 1879.

— Affaire de Panama. Plaidoirie de M. Barboux pour Ferdinand et Charles de Lesseps. Paris 1893.

— Αἰγ. Ἡμερολόγιον. Θ. Στάθη. Ἀλεξ. 1890.

— Τὸ παρὰ τὸν νόμον καὶ τὴν λογικὴν ρυμούλκημα τῆς θεᾶς Θέμιδος. Α. Τομπάζη. Ἀθῆναι 1886.

— Esquisses d'une Gammaire du Grec actuel. par R. (angabès?) Athénes 1857.

— Théorie des courants électriques appliquée à le physiologie, la pathologie et le thérapeutique. G. Thériano.

— Κρίσις τῆς Νομ. Σχολῆς ἐπὶ τοῦ Σγουτείου διαγωνίσματος «περὶ προγαμιαίας δωρεᾶς παρὰ Ρωμαίοις καὶ Βυζαντινοῖς» Α. Κρασσᾶ Ἀθῆναι 1889.

— Περὶ ὀπισθογραφήσεως. Γ. Στρατήγη. Ἀθῆναι 1883.

— Περὶ ἀδικήματος καὶ ποινῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ τραγωδίᾳ Κ. Ν. Κωστῆ Πρυτάνεως. Ἀθῆναι 1885.

— Ἡ ὀρφανὴ τῆς Γενεύης. V. Ducange. Δρᾶμα μετάφρ. Ι. Παππᾶ Ἀλεξάνδρεια 1889.

— Ἀπομνημονεύματα τῶν κατὰ τὸ 1821 ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ τραγικῶν σκηνῶν. Γ. Κηπιάδου Ἀλεξ. 1888.

— Ἰδιωτικὸν τῶν Ρωμαίων δίκαιον μετὰ τῆς ἱστορίας. F. Verning. Μετάφρ. ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ. Ο. Μ. Μαρίνογλου. Ἀθῆναι 1868.

— Συλλογὴ νόμων, διαταγμάτων κλ. τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Α. Σιμοπούλου Ἀθῆναι 1869.

— Περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἑτεροδικίας. Σ. Ἀντωνοπούλου Ἀθῆναι 1880.

— Νάθαν ὁ σοφός. Α. Ρ. Ραγκαβῆ (Φιλολογικῶν. Παράρτ. τόμ. Ε'.) Ἀθῆναι 1879.

— Κοινωνικὴ οἰκονομία. Α. Λιβαθηνοπούλου. Ἀλεξ. 1887.

— Mem. d'un enfant de troupe.

— De l'éviction et de la garantie en matière de vente. L. Labbé Paris 1866.

— Budget provisoire du Gouvernement Egyptien. pour 1887. Le Caire 1886.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΚΟΛΟΝΕΛΛΟΣ: La Chronique Medicale. Dr Cabanés Paris 1896.

— L'Etablissement du Dr Brehner pour les phthisiques à Silésie.

— La Médecine hypodermique. Journal. Paris 1890—3.

— Γαληνὸς ἰατρικὸν περιοδικόν. Ἀθῆναι Ἔτη Β'. Γ'. Δ'. (ἐλλειπῆ)

— Le Gaz acétylene et les nouveaux appareils.

— Les Annales. Revue litteraire et politique. (1895,6,7 ἐλλειπῆ).

— Centenaire de la Constitution americaine. L. Vossion Paris 1893.

— Ἡ Γυνὴ βαρόμετρον τοῦ πολιτισμοῦ. Γ. Κηπιάδου. Ἀλεξ. 1834.

— Le Correspondant Medical [Journal Med. Scient. et Litteraire].

— La dosimétrie justifiée. Dr Th. P. Henriques. Paris 1896.

— Causérie. Mme Féron. Paris 1897.

— Sulfure de calcium. Dr Boudon. Paris 1896.

— Bull. de Médecine et de Pharmacie dosimétrique burggravienne. Paris [1898—1903 ἐλλειπῆ].

— L'Egypte médical. Alex. [1901—3 ἐλλειπής].

— L'Echo médicale de Lyon. [1897—1902 ἐλλειπής].

— Alimentation rationelle de nourrisson et de l'enfant. E. Chassaing. Paris.

— Contrexeville Dr Le Cler. Mirecourt 1875.

— La dosimétrie devant l'Homéopathie et l'Allopathie. Dr de Regla. Paris.

— Dangers cosmiques. Buscalioni. Caire 1899. ['Αστρον.]
— Ἐτησία ἔκθεσις τῆς ἀλληλεπικούρου Ἑταιρίας τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν Α. Ἀναγνωστάκη. Ἀθῆναι 1866.
— Etude chimique et physiologique du prospho-glycétat de chaux pur. G. Prunier. Paris 1894.
— Mem. sur la diphthérie. Dr P. Stassinopoulo. Alex. 1891.
— Enquête sur le rachitisme, la créosot. Etude sur la virulence de la pulpe vaccinale glycérinée. Ed. Chauncier. Tours 1897.
— Degli accidenti che possono sopraggiungere nelle operazione Chirurgiche. F. Blandin. Trad. A. Foressi Firenze 1844.
— Complicationes de la Coqueluche. J. Marlais [Galaxidiote] Paris 1886.
— Lettere di Napoleone à Giuseppina. Ant. Lissoni. Milano. 1834.
— Βίοι παράλληλοι τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν. Α. Γούδα. [Τόμ. Α'. Β'. Δ'. Ζ'. Η'.] Ἀθῆναι 1875.
— De l'examen du cadavre. Dr Arif Ibrahim Hassan Paris 1869.
— La tribune medicale. Paris.

Ὁ κ. Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ δ. φ.— Σαββατιαίαν Ἐπιθεώρησιν. Σ. Ι. Βουτυρᾶ. Κων)πόλει 1878.
— Τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἑλλην. Φιλολογικοῦ Συλλόγου: Τὰ περισωθέντα (1865—70). Τόμ. ΙΖ'. (1882—83.) Παράρτημα τόμ. ΙΖ'. Ἀναγνώσματα τοῦ ΑΓ'. Συλλ. ἔτους (1893—94). τόμ. ΚΖ'. (1892—3) τόμ. ΚΕ'. (1893—4.) τόμ. ΚΓ'. (1891—2) Παράρτημα τοῦ ΚΔ'.— ΚΣΤ'. τόμου. Παράρτημα ΚΖ'. τόμου. Τόμον ΚΣΤ'. (1894—5) Τόμον ΚΖ'. (Συλλ. ἔτη ΑΕ'. ΑΓ'. ΑΖ'. ΑΗ'. (1895—9).
— R. Descartes Λόγος περὶ μεθόδου. Μετάφρ. Δ. Γ. Μοστράτου Κων)πολις 1878.
— Αἰγυπτιακά. Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου Κων)πολις 1841.
— Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν προφητανακτοδαβιτικῶν ψαλμῶν. Εὐχαὶ Αὐγουστίνου ἐπισκ. Ἵππωνος. Ἐπιμελείᾳ Νικοδήμου μοναχοῦ. Ἀθῆναι 1864.
— Ἔργα καὶ ἡμέραι. Δωροθέου Σχολαρίου Μητροπολίτου Π. Λαρίσσης. Ἀθῆναι 1877.
— Δημοσθένους λόγοι. τόμ. Β'. Λειψία 1874.
— Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν. Α. Λαυρεντίου Μετάφρ. Ι. Ἀριστοκλέους. Κων)πολις 1858.
— Κοσμοσοφία. Γ. Παλιορείτου καὶ Π. Φερτεκλέους. 1856.
— Ἰλιάς. Λειψία 1864.
— Ἐπιτομὴ τῆς Ὀθωμανικῆς θρησκείας. Μεταφρ. ἐκ τῆς ἰταλικῆς. Εὐγενίου Διογενειάδου. Βενετία. 1831.
— Histoire de Luther. M. Audin. Paris 1850 (τόμ. Α'. Γ'.)

— Χρονικὰ τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας. Μ. Ι. Γεδεὼν Κων)πολις 1883.

— Ἀρεταὶ καὶ τέχναι ἐπὶ Γεωργίου Α'. (παιδικὸν δραμάτιον) Δ. Γ. Μοστράτου. Ἀλεξάνδρεια. 1903.

— Ἱστορία τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων 1453—1825 ὑπὸ Κ.Α.Ρ.

— Ἐγχειρίδιον Θεολογίας Archibald Alex. Hodge. μετάφρ. Ἀθῆναι 1874.

— Predigten. uber die Sonne und Fefttags—Evangelien 1838. M. F. Schmalz. Hamburg.

— Etudes sur les Tchinghianes ou Bohémiens de l'Empire Ottomane. Alex. G. Paspati. Con)ple 1870.

Ὁ κ. Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων σιγαροποιῶν: Τὸν χάρτην τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρκουδάρη. Κλίμαξ 1 : 6000. Ἀλεξάνδρεια 1902.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΟΣ : Le Chien, son histoire, ses exploits, ses aventures. Alfred Barbou. Paris 1883.

— Un tour en Suisse. Histoire, science, monuments, paysages Jacques Duverney. 2t. Tours 1866.

— Τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν.

ΜΕΛΗ*

'Ι. 'Αθανασάκης δικηγόρος.
Π. 'Αλεξάκης » 'Αλεξάνδρεια
'Ι. 'Αλφιέρης. Πρόεδρος τῆς 'Ελλην. Κοινότητος. Μίνια.
Γ. 'Αναστασιάδης φαρμακοποιός. 'Αλεξάνδρεια
'Εμμ. 'Αντωνιάδης δικηγόρος. Δικαστὴς τοῦ Μ. 'Εφετείου »
Δημ. Αὐλωνίτης δικηγόρος. »
Σ. 'Αχιλλόπουλος κτηματίας. »
Δ. Βενετοκλῆς δ. φ. Διευθ. τῆς 'Αβερωφείου Σχολῆς. »
Δ. Γουζούασης ἰατρός.
Γ. Γούσιος τραπεζομεσίτης. 'Αλεξάνδρεια
Στ. Δαμόγλου ἰατρός.
Χ. Δάρδας ἰατρός. Σιμπὶν-ἐλ-Κώμ
Δ. Δημητριάδης ὀφθαλμίατρος. 'Αλεξάνδρεια
'Ο. Δίδικας »
Ν. Διομήδης Πρόεδρος τοῦ Μ. Πρωτοδικείου. 'Αλεξάνδρεια
Γ. Ζερβουδάκης ἔμπορος. »
Μ. Ζιζίνια (Κόμης-) 'Ράμλιον.
'Εμμ. 'Ιωαννίδης Πρόεδρος τοῦ Διεθν. Συλλ. τῶν Σιγαροποιῶν.
'Αλέξ. 'Ιωαννίδης μηχανικός.
Κ. Καλαμποκίδης καθηγητής 'Αλεξάνδρεια
Δ. Καρίδης
Ν. Κάσδαγλης 'Αλεξάνδρεια
'Α. Κόκκινος Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς. »
Θ. Κορέσσιος μηχανικός.
Κ. Κορομίλης 'Αλεξάνδρεια
Π. Κότσικας
Μ. Κρενδηρόπουλος ἰατρὸς. Διευθ. τοῦ Χημικοῦ 'Εργαστηρίου τοῦ 'Υγειον. καὶ ἐπὶ τῶν Καθάρσ. Συμβουλίου 'Αλεξάνδρεια
Ν. Κυριακίδης παρὰ τῇ Δάϊρα Σανία.
Ε. Κυριακόπουλος Δημοσιογράφος.
Ν. Κύρζης 'Αντιπρ. τῆς Mutual Life τῆς Νέας 'Υόρκης διὰ τὴν 'Ανατολήν.

---

* Προσθετέα εἰς τὰ ἐν σελ. 110 τοῦ δ'. τεύχους ἀναγραφέντα.

Α. Κωνσταντινίδης Ράμλιον (Σοὺτζ)
Σ. Κωνσταντινίδης ἰατρός.
Ἀθ. Λασπόπουλος Λυκειάρχης. Ἀλεξάνδρεια
Κ. Λεβίδης μηχανικός.
Γ. Λεζίνας » Ἀλεξάνδρεια
Δ. Λοΐζου Πρ. τῆς Ἑλλην. Κοιν. Χαρτούμ.
Γ. Λοῦλος ἰατρός. Ἀλεξάνδρεια
Κ. Λύτσικας δικηγόρος.
Κ· Μανωλόπουλος Δαμαγχοὺρ
Μ. Μελαχροινὸς Ἐργοστασιάρχης.
Ἐμμ. Μπενάκης Πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Κοινότητος. Ἀλεξάνδρεια
Γ. Μπίτζος ὀφθαλμίατρος.
Δ. Μπούμπουλης δικηγόρος. Ἀλεξάνδρεια
Γ. Νούγκοβιτς Διευθ. τῆς ὁμωνύμου αὐτῷ ἑταιρίας τῶν Μ Ξενοδοχείων.
Φ. Φ. Ὄδδης Ὑποδιευθ. τῶν Ἰταλικῶν Σχολῶν. Ἀλεξάνδρεια
Α. Πάγκαλος Δικαστὴς παρὰ τῷ Μ. Δικαστηρίῳ »
Γ. Πανταζίδης Μηχανικός.
Κ. Πίχτος κτηματίας. Ἀλεξάνδρεια
Κ· Πρώϊος
Ὀ. Ραγκαβῆς Διευθ. τῶν Σιδηροδρ. Φαγιοὺμ
Ἀ. Ρόστοβιτς Πρόεδρ. τοῦ Ἑλλην. Κέντρου. Ἀντιπρ. τῆς Ἑλλην. Κοινότητος.
Β. Σιβιτανίδης Ἀλεξάνδρεια
Κ. Σταϊκόπουλος δικηγόρος.
Μ. Συναδινὸς Ἀντιπρ. τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Ἀλεξάνδρεια
Ν. Τσανακλῆς Ἐργοστασιάρχης.
Γ. Φιλιππίδης ἰατρός. Ἀλεξάνδρεια
Μ. Φραγκοπαναγῆς ἰατρός.
Ν. Χατζηπέτρος δικηγόρος.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΜΠΟΥΚΙΡ

ὑπὸ Γ. Δ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγένετο ἐν Ἀμπουκὶρ ἀνακάλυψις δικαίως συνταράξασα τὸν ἀρχαιολογοῦντα κόσμον τῆς Αἰγύπτου. Δὲν εἶχε διαρρεύσῃ τριμηνία ἀπὸ τῆς ἐν Κάρνακ ἐκχώσεως 1200 χρυσῶν νομισμάτων ρωμαϊκῶν καὶ λιθοτόμος ἐργαζόμενος παρὰ τὰ ἐρείπια ρωμαϊκῶν τειχῶν ἐν Ἀμπουκὶρ ἔφερεν εἰς φῶς 600 περίπου ἄλλα χρυσᾶ νομίσματα μετὰ εἰκοσάδος ράβδων ἑτοίμων εἰς κοπὴν νομισμάτων καὶ ἰσαρίθμων μεγάλων χρυσῶν μεταλλίων ἑλληνικῶν, περὶ ὧν καὶ κυρίως ἔσται ἡμῖν ὁ λόγος.

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Κάρνακ διήκει ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ἡλιογαβάλου, ὁ δὲ τοῦ Ἀμπουκὶρ ἀπὸ τοῦ διαδόχου τούτου μέχρι τοῦ Χλωροῦ. Τῶν ράβδων τινὲς ἦσαν ἐνσφράγιστοι· οὕτως ἐφ' ἑνὸς ἀνεγινώσκετο ἡ βεβαίωσις.

BENGNV S COXIT

ἧς μνημονεύει ὁ Πλίνιος (1) ἐφ' ἑτέρου δὲ

ACVEPPSIG	ΕΡΜΟΥ ERMV
PROBAVIT	

Ὁμολογήσωμεν ὅτι ἂν ἡ σαφὴς ἑρμηνεία τῶν συντετμημένων τούτων λέξεων διαφεύγει σήμερον τὴν ἐπιστήμην, ὁ κυβερνητικὸς ὅμως αὐτῶν χαρακτὴρ εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ βάρους, τῶν διαστάσεων καὶ τῆς μίξεως εἶνε προφανής.

Ὁ πολὺς Mowat (2) ἑρμηνεύει λίαν εὐστόχως τὴν κατάχωσιν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Κάρνακ, προφανῶς μεταγενεστέραν τοῦ Ἡλιογαβάλου, ἔκ τινος χωρίου τοῦ Ζωναρᾶ (3) ἐν ᾧ μνημονεύεται ἡ ὑπὸ Διοκλητιανοῦ καταστολὴ τῆς ἐν Κοπτῷ πρῶτον καὶ μικρὸν ὕστερον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπαναστάσεως. Ὁ κάτοχος κατέχωσε τὸν θησαυρὸν κατὰ τὴν πολιτικὴν ἀνεμοζάλην, φονευθεὶς δὲ κατέλιπε τὸ κειμήλιον εἰς τοὺς νομισματολόγους τῆς σήμερον. Εἰς τοιαύτην τινὰ σύγχυσιν ὀφείλεται πιθανώτατα καὶ ἡ

εὐτυχὴς ἀνακάλυψις τοῦ θησαυροῦ τοῦ 'Αμπουκὶρ, ὧν ἄξια μελέτης βεβαίως πρόκεινται τὰ εἰς 'Αλέξανδρον τὸν Μέγαν ἀναφερόμενα μετάλλια.

Σήμερον δύο ἔχει ἡ εὐγενεστάτη χήρα Κ. Συναδινοῦ, τρία ἡ ἀρχαιοπώλις χήρα Βίγκα, τέσσαρα ὁ ἑταῖρος τοῦ 'Ελληνίου κ. Π. Κύτικας, καὶ ἓξ ὁ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἰατρὸς κ. Eddé.

'Εκατέρας τῶν ὄψεων τῶν 15 τούτων μεταλλίων ηὐτύχησα νὰ λάβω τὰς φωτογραφίας παρὰ τῆς φιλομούσου προθυμίας τῶν κατόχων.

'Ελλείπουσιν ὅμως πέντε μετενεχθέντα εἰς Παρισίους, ἅτινα ἠγόρασε τὸ Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου οἷς προσθετέα καὶ τρία εὑρεθέντα τῷ 1868 ἐν Ταρσῷ καὶ δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος Γ.' εἰς τὸ Λοῦβρον γνωστὰ δ' ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ θησαυρὸς τῆς Ταρσοῦ (5).

Πρὸ πάσης περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς γνησιότητος τῶν περικαλλῶν εὑρημάτων διερευνήσεως ἐπιβάλλεται ἡ περιγραφὴ καὶ ἡ πιθανὴ τῶν παραστάσεών των ἑρμηνεία.

* *

Μετάλλια Κύτικα.

Ια. Προτομὴ κατὰ μέτωπον πολεμιστοῦ, μόνον παραγναθίδας ἔχοντος καὶ ἀσκεποῦς. 'Εκατέρωθεν φαίνονται τὰ ἄκρα τῆς συγκρατούσης τὴν κόμην ταινίας, ἣν **βασιλικὸν διάδημα** καλεῖ ὁ 'Αθήναιος (6). Φέρει θώρακα καλυπτόμενον ἀριστερᾷ ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, ἧς ὄπισθεν προέχει δόρυ, ὅπερ κρατεῖ πιθανῶς ἡ δεξιά. 'Η ἔκφρασις τοῦ πολεμιστοῦ εἶνε τραχεῖα στρατιωτική, ἡ δ' ὅλη στάσις ὑπενθυμίζει βυζαντινὴν ἁγιογραφίαν, τοῦτο δ' ἐσκανδάλισέ τινας ἐνταῦθα περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ εὑρήματος. Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι οὐ μόνον ἡ γενικὴ ἄποψις τῶν βυζαντινῶν ἁγιογραφιῶν τῶν πρώτων αἰώνων εἶνε αὐτόχρημα ρωμαϊκῆς ἀντιλήψεως ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἡ χριστιανικὴ εἰκονογραφία καὶ παραστατικὴ καὶ αὐτὰ τὰ χριστιανικὰ σύμβολα οὐδὲν ἄλλο διετέλεσαν ἢ ἐκχριστιανισθεῖσαι ἐθνικαὶ παραστάσεις. 'Ο Mowat ἀναγνωρίζει τὸν Μ. 'Αλέξανδρον ἐν ᾗ στάσει ἀναφέρει τοῦτον πολεμοῦντα κατὰ τὸν παροξυσμὸν τῆς ἐν Γρανικῷ μάχης ὁ Κ. Κούρσιος (7) ἀσκεπῆ καὶ μόλις σωθέντα ὑπὸ τοῦ Κλίτου. Τὴν ἀνάτασιν τοῦ βλέμματος πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀποδίδει εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ καλλιτέχνου νὰ ἐπιδείξῃ τὴν πρὸς τὰ ἐμπρὸς τάσιν τοῦ

λαιμοῦ, χαρακτηριστικὴν τοῦ Μακεδόνος ἥρωος καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν σήμερον, οἵαν ἀπαντῶμεν εἰς τὰ νομίσματα τῆς οἰκογενείας τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἰλλυρικῆς καταγωγῆς οἵας καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐκ μητρός.

Προτιμῶμεν νὰ ταυτίσωμεν τὴν μορφὴν ταύτην πρὸς τὸν Καρακάλλαν διότι ἡ μορφὴ δὲν ἔχει τὴν παρθενικὴν ἐκείνην λεπτότητα ἥτις ἀνεξαιρέτως χαρακτηρίζει τὰς εἰκόνας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Εἶνε χονδρός· ἔχει παραγναθίδας· κρατεῖ τὸ δόρυ ὡς ἀποθέωσις ἥρωος σύμφωνος τῷ πνεύματι τοῦ Καρακάλλα, ἐνῷ οὐδέποτε τοιαύτη θὰ ἦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅπλου ἐν τῇ κρισιμωτάτῃ τῆς φοβερᾶς μάχης στιγμῇ· τοὐλάχιστον ὤφειλε νὰ πρόκειται τῆς ἀσπίδος ὅπως δικαιολογηθῇ ὡς προβολὴ ὀπτική.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ζῳδιακὸς κύκλος χαρακτηρίζει σειρὰν μεταλλίων Ἀντωνίνου τοῦ εὐσεβοῦς, παράστασις ἣν ὁ Καρακάλλας δὲν θ' ἀπηξίου. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπολείπεται τὴν τεχνοτροπίαν ἄλλων τινῶν τῆς σειρᾶς μεταλλίων, δυνατὸν ν' ἀποδοθῇ τῷ Ἰουλιανῷ, ᾧτινι ἁρμόζει ἡ ἀστρολογικὴ τῆς ἀσπίδος κόσμησις. Ἐν τῷ περὶ Μίθρα συγγράμματί του ὁ τελευταῖος ἐστεμμένος λάτρης τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ἀνακαινιστὴς τῶν ἀλεξανδρείων ἀγώνων φωρᾶται βαθέως πεποτισμένος τὰς ἀστρολογικὰς δοξασίας. (8)

Ἀξιόλογος πράγματι τῆς παραστάσεως λεπτομέρεια εἶνε ἡ ἀσπὶς παριστῶσα τὸν ζῳδιακὸν κύκλον μετὰ τῶν 7 πλανητῶν. Διαδέχονται δ' ἄλληλα ἐξ εὐωνύμων πρὸς τὰ δεξιὰ ζῴδια τέσσαρα καὶ ἥμισυ, τὸ τελευταῖον τοῦτο διαφυγὸν τὸν κ. Mowat διὰ τὴν ἀτέλειαν τοῦ ὑπ' ὄψει του ἐκμαγείου.

Ἔχομεν ἐν ὅλῳ τούς: Κριόν, Ταῦρον, Διδύμους, Καρκῖνον καὶ τὸ ὄπισθεν ἥμισυ τοῦ Λέοντος. Ἡ φορὰ αὕτη εἶνε ἡ ὀρθή, ἐνῷ ἡ ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ μεταλλίου Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς εἶνε ἐσφαλμένη. Εἰς κατανόησιν τούτου ἀνάγκη νὰ θέσωμεν τὸ μετάλλιον οὕτως ὥστε τὸ κέντρον νὰ συμπέσῃ τῷ πολικῷ ἀστέρι. Εἶνε ἄφευκτον ὅπως πᾶς ἐπίπεδος χάρτης τοὐρανοῦ τεθῇ κάθετος τῷ ἄξονι τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος λυσίκομος γυνὴ μέχρι κάτω τῶν μαστῶν, συμβολίζει τὴν νύκτα ἢ ὀρθότερον κατὰ τὸν κ. Mowat τὴν Γῆν μετὰ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὃν παριστᾷ ὁ περιθέων κεφαλὴν καὶ ὤμους πέπλος. Ἑκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς ἀντικρύζουσιν ἀλλήλας δύο κεφαλαί: ἡ τοῦ ἀκτινοβόλου Ἡλίου καὶ ἡ τὸν μηνίσκον εἰς

τὸ μέτωπον φέρουσα τῆς Σελήνης. Μεταξὺ τούτων εἶνε δύο ἀστέρες, ἕτερος ὑπὸ τὸν Λέοντα καὶ τέταρτος ὑπὸ τὸν Κριόν.

Ὁ θώραξ εἶνε κεκοσμημένος. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου παριστᾶται ὁπλίτης ὄρθιος δεξιᾷ, τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀνέχων ἀσπίδα, τῇ δὲ δεξιᾷ ἕτοιμος ν' ἀκοντίσῃ. Πρὸς τὸ στέρνον φαίνεται ἀνὴρ ἀσκεπής, ἐν ἀγωνιώδει προφανῶς στάσει καὶ διὰ τῶν χειρῶν ζητῶν νὰ διαρρήξῃ ὀφιοειδῆ δεσμά. Ἤκουσα ὅτι διεῖδέ τις τὸν Νεοπτόλεμον, οὗ οἱ πόδες μετεβλήθησαν εἰς ὄφεις. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι σαφῶς δὲν διακρίνονται οἱ πόδες τοῦ ἀνδρὸς καὶ θὰ ἐδεχόμην τὴν ἑρμηνείαν, ἂν μὴ αἱ χεῖρες ἐφαίνοντο κρατοῦσαι μετὰ μανίας τι ἑλικτὸν πρὸς διάρρηξιν καὶ αἱ σπεῖραι δὲν ἐφαίνοντο ἀκατάστατοι. Ἐν τῷ συμπλέγματι τοῦ Λαοκόοντος ὁ δυστυχὴς σφίγγει τὰς σπείρας διότι εἶνε ξένα κινδυνώδη σώματα, ἀλλ' ὁ Νεοπτόλεμος πῶς θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῶν ἰδίων μελῶν; Προτιμῶ διὰ ταῦτα νὰ θεωρήσω τοῦτον ὡς τὸν βασιλέα τῶν ἐν Θρᾴκῃ Ἠδωνῶν Λυκοῦργον, οὗ τὸν ἐν Ἰλιάδι (9) μῦθον μετήλλαξεν ἡ ἀλεξανδρινὴ ποίησις συμφώνως τῇ μεταμορφωτικῇ αὐτῆς τάσει μεταβαλοῦσα τὴν Ἀμβροσίαν εἰς ἄμπελον ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς ὁποίας μάτην ζητεῖ νὰ ἐκφύγῃ ὁ ὑπερφίαλος καὶ ἐρωτύλος Θρᾷξ. Ὁ Νόννος (10) διέσωσε τὴν ἀλλοίωσιν ταύτην τοῦ μύθου καὶ εἰκόνισε τὴν ἀγωνίαν τοῦ Λυκούργου διὰ τῶν ἑξῆς ὡραίων στίχων ἀποδιδόντων ἐπιτυχῶς τὴν ἐπὶ τοῦ θώρακος παράστασιν:

> «Καὶ χλοεροῖς δεσμοῖσι κατάσχετος ἄγριος ἀνὴρ
> ἀρραγέων, ἀτίνακτος ἀλυκτοπέδῃσι πετήλων
> ἀμφιπαγὴς ἀλάλαζεν ἀπειλέων Διονύσῳ·
> οὐδὲ φυγεῖν σθένος εἶχε, μάτην δ' ἐτίνασσεν ἀνάγκῃ
> οὐτιδαναῖς ἑλίκεσσι περίπλοκον ἀνθερεῶνα»

Αἱ διάφοροι φάσεις τοῦ ὡραίου μύθου ἀπησχόλησαν κατὰ τοὺς ἀλεξανδρινοὺς χρόνους παντὸς εἴδους καλλιτέχνας (11) καὶ δὲν φαίνεται ἄτοπος ἐνταῦθα ὁ μῦθος..

Οὐχ ἧττον σημειούμεθα ὅτι ὁ κ. Mowat ἀναγνωρίζει ἐνταῦθα τὸν Ἐγκέλαδον βραχοβολοῦντα τὴν Παλλάδα· ἀλλὰ τὸ κῦρος τοῦ εἰπόντος πείθει μᾶλλον τῆς παραστάσεως.

1β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ κατὰ μέτωπον ἅρμα τέθριππον, οὗ ἐπιβαίνει ἡ Νίκη ὄπισθεν ὁπλίτου ὃν στεφανοῖ. Οὗτος τῇ δεξιᾷ

προτείνει περικεφαλαίαν, τῇ δ' ἀριστερᾷ κρατεῖ ἀσπίδα καὶ δόρυ. Ἑκατέρωθεν τρέχουσι δύο ὁπλῖται δαφνηφόροι. Ἄνω ἀναγινώσκεται ἐν ἡμικυκλίῳ ΒΑCΙΛΕΩC κάτω δ' ἐν εὐθείᾳ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Τὴν παράστασιν ἑρμηνεύει χωρίον τοῦ Παυσανίου (12) περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀναθημάτων ὁμιλοῦντος: «Ἔστι δὲ καὶ τοῦ Κυρηναίου Κρατισθένους χαλκοῦν ἅρμα καὶ Νίκη τε ἐπιβέβηκε τοῦ ἅρματος καὶ αὐτὸς ὁ Κρατισθένης· δῆλα μὲν δὴ ὅτι ἵππων γέγονεν αὐτῷ νίκη». Καὶ τὸ μετάλλιον τοῦτο φωρᾶται γέρας νικητοῦ ἐν ἀγῶνι ἅρματος.

* * *

2α. Κεφαλὴ ἀριστερᾷ ἐστεφανωμένη. Κόμη βραχεῖα οὔλη, πυκνὴ καὶ παραγναθίδες. Φέρει θώρακα καὶ κρατεῖ τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀσπίδα μικράν, τῇ δὲ δεξιᾷ προτείνει τὸ δόρυ. Ἐπὶ τῆς ἀσπίδος γυνὴ πτεροφόρος ἐλαύνει ἅρμα μετὰ δύο ἵππων· τῇ ἀριστερᾷ ἡνιοχεῖ τῇ δὲ δεξιᾷ κρατεῖ τι δυσδιάκριτον. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων τῶν μεταλλίων τούτων ἔχομεν οὐρανίας παραστάσεις προτιμῶ νὰ θεωρήσω ταύτην ὡς τὴν Ἠώ.

2β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ ἄνδρα ἐστεφανωμένον δεξιᾷ ἐν στάσει ἐπιθετικῇ διατρυπῶντα κάπρον δι' ἀκοντίου. Τὸ θηρίον στηρίζει τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ κυνηγοῦ ἐνῷ κύων ὁρμᾷ, δεξιόθεν κατερχόμενος κλιτύν. Ἐν ὀρθῇ γωνίᾳ ἀναγινώσκεται ΒΑCΙΛΕVC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC.

* * *

3α. Ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς κεφαλὴ μετ' ὀλιγωτέρων ἰούλων. Ἐκεῖ (2α) φαίνονται τὰ νῶτα καὶ ἡ κεφαλὴ στρέφει ἐν κατατομῇ ἀριστερᾷ, ἐνταῦθα προτείνει τὸ στῆθος ἄνευ ἐπώμου μανδύου, τὸ δὲ δόρυ κρατεῖ ἐστηριγμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, ὡς ἐν πορείᾳ, ἐνῷ ἡ ἀσπὶς καλύπτει τὸν ἀριστερόν. Ἐπὶ ταύτης ἐν μὲν τῷ μέσῳ δύο ἐπιτεθημέναι κεφαλαὶ ἀριστερᾷ, ὑπὲρ δὲ ταύτας ἔφιππος νεανίας τρέχων ἐν πολλῇ ὁρμῇ, ἐν ᾧ ἀντιπρόσωπος ὁρμᾷ κύων μέγας ἢ λέων. Ἡ τελευταία αὕτη παράστασις δύναται ν' ἀποδοθῇ, νομίζω, τῷ Ὠρίωνι. Αἱ σχετικαὶ τοῦ ἱππέως διαστάσεις πληροῦσι τοὺς σχηματικοὺς ὅρους τοῦ μεγίστου τῶν ἀστερισμῶν καὶ ἡ εὔστοχος τοῦ Μ. Κυνὸς θέσις ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἐνισχύει τὴν γνώμην, μάλιστα δ' ἂν ἀναμνησθῶμεν ὁποῖον ἐν τῇ αἰγυπτιακῇ χρονομετρίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ φυσιολατρικῇ τῶν Αἰγυπτίων συμβολικῇ διεδραμά-

τισε πρόσωπον ὁ λαμπρότατος τῶν ἀπλανῶν. Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀσπίδος διπλῆ κεφαλὴ ἂν δὲν συμβολίζῃ τοὺς Διοσκούρους, πιθανῶς ν' ἀναφέρηται εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡρωδιανοῦ ὅτι ὁ Καρακάλλας εἶχεν ἱδρύσει ἀγάλματα δικέφαλα, ὧν ἡ μία τῶν κεφαλῶν ἦν ἡ ἰδική του ἡ δ' ἑτέρα ἡ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἐπὶ τοῦ θώρακος κατὰ τὸ στέρνον παριστᾶται ἡ Μέδουσα, ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ περίφημον μωσαϊκὸν τῆς ἐν Ἰσσῷ μάχης. Ἡ ὁμοιότης τῶν δύο θωράκων, ὁ γενικὸς χαρακτὴρ τῶν μεταλλίων καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Σουετωνείου (13) ὅτι ὁ Καλλιγούλας ἐφόρει τὸν θώρακα τοῦ μακεδόνος κατακτητοῦ, ὃν εἶχεν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τάφου του, παρέχουσι τὴν ὑποψίαν μὴ ὁ μὲν τοῦ μωσαϊκοῦ καλλιτέχνης ἔσχε πρότυπον τὸν θώρακα ἐκεῖνον ἐν Ρώμῃ, ὁ δὲ τῶν μεταλλίων συντάκτης τὸ μωσαϊκὸν ἢ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον τῇ ὑποδείξει τοῦ Καρακάλλα. Ὅπως δήποτε ὁ περὶ τῆς «δεινῆς τε σμερδνῆς τε» τῆς Γοργόνης κεφαλῆς μῦθος ἁρμόζων ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ ὁποῖον θ' ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἐχθρὸς κατέστησε τὴν παράστασιν οὐχὶ σπανίαν ἐπὶ τῶν θωράκων.

Ὁ κ. Mowat ἑρμηνεύει ὅ,τι ἐθεωρήσαμεν Ὠρίωνα ὡς ὑπόμνησιν τοῦ κυνηγητικοῦ ἄθλου τοῦ Καρακάλλα (14) οἷον καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε κατορθώσει (15). Ἀλλ' ἐνῷ οὐδέτερον τῶν βιογραφικῶν τούτων χωρίων ἀναφέρει τὸν κυνηγὸν ἔφιππον, ἡ καθολικὴ τοῦ ἱππέωςμορφὴ δὲν φαίνεται δικαιολογοῦσα τὸν ταὐτισμόν.

3β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ ἄνδρα φέροντα τὸ βασιλικὸν διάδημα, κάθηται δὲ δεξιᾷ γυμνὸς μέχρις ὀσφύος καὶ στηρίζεται διὰ τῆς δεξιᾶς ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρατεῖ κατὰ τὰ γόνατα τὸ ἔνδυμα. Ἐνώπιόν του ἡ Νίκη μειδιῶσα τῷ τείνει περικεφαλαίαν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ ἀσπίδα καλύπτουσαν τοὺς πόδας της. Ἐπὶ ταύτης γυμνὸς καὶ μόνον κράνος φέρων ἀνὴρ καταβάλλει δυσδιάκριτον ζῷον ἕτοιμος νὰ κατενέγκῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ῥόπαλον. Ὑποθέτω ὅτι πρόκειται ὁ φόνος τοῦ Μινωταύρου.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐπὶ τῶν δύο τούτων μεταλλίων παριστᾶται ὁ Καρακάλλας (2α, 3α). Ἡ καθολικὴ τῆς σειρᾶς ἄποψις καταγγέλλει ὅτι τὰ μετάλλια εἶνε ρωμαϊκὰ εἰς μνήμην τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἐπὶ τίνι ἀφορμῇ καὶ σκοπῷ ἐξεδόθησαν θὰ διερευνήσωμεν κατωτέρω. Οὐδόλως ὅμως παράδοξος ἡ τοιαύτη ἔκδοσις, ὄχι μόνον

διότι ἡ πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς πτολεμαϊκῆς μητροπόλεως λατρεία μέχρι σήμερον διατηρεῖται ἀκμαία, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχομεν ἐκ τῆς ἱστορίας δύο ρωμαίους αὐτοκράτορας ἀληθῆ ἀλεξανδρομανίαν παθόντας.

Ἡ μανιακὴ λατρεία τοῦ Καρακάλλα πρὸς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον βεβαιοῦται ὑπὸ πολλῶν συγγραφικῶν μαρτυριῶν; «Εἶχεν ὅπλα καὶ ἀγγεῖα καὶ σκεύη ὅμοια τοῖς ἐκείνου. Συνεκρότησεν ἐκ 16 χιλ. Μακεδόνων τὴν «φάλαγγα τοῦ Ἀλεξάνδρου» ἣν ὥπλισε μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν ὅπως ἦσαν ὡπλισμένοι οἱ συμπολεμηταὶ τοῦ δορυκτήτορος, εἰς δὲ τοὺς ἀξιωματικούς της ἔδωκε τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν ἐκείνου.» Ἐκ τούτου ἐξηγεῖ καὶ ὁ πολὺς Mowat τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων παρὰ Ρωμαίοις. Ἀπήτει νὰ καλῆται Ἀλέξανδρος τῆς Ἀνατολῆς, ἔγραψε δέ ποτε εἰς τὴν Σύγκλητον ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἰδικόν του σῶμα διὰ νὰ μείνῃ ἐν αὐτῷ ἐπὶ μακρὸν (16). Εἰς πάσας τὰς πόλεις ἵδρυσεν ἀγάλματα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ μάλιστα τὰς πλατείας τῆς Ρώμης, τοὺς ναοὺς καὶ τὸ Καπιτώλιον αὐτό. Παρὰ τὴν φρικώδη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σφαγὴν μυθικῶς πομπῶδες ἐτέλεσε τὸ προσκύνημα εἰς τὸν τάφον τοῦ ἥρωος, ἐφ' οὗ καὶ κατέθηκε τὸ ἐγχειρίδιον δι' οὗ ἔπληξε τὸν ἀδελφόν του Γέτταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός των Ἰουλίας Δόμνας. Καίτοι δ' ἐμίσει ταύτην, ἵνα ὅμως μιμηθῇ τὴν πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα στοργὴν ἐκείνου μεγάλως ἐτίμα καὶ ἀπήτει νὰ τιμῶσι ταύτην, ὡς μαρτυρεῖ Δίων ὁ Κάσσιος.

Ἀλλ' ὁριστικὴν ἔχομεν πληροφορίαν τὴν ἑξῆς: ὁ Robert Mowat ἐμελέτησεν ἐσχάτως (17) σειρὰν χαλκίνων μικρῶν μεταλλίων φερόντων τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Καρακάλλα καὶ ἄλλων διαδόχων αὐτοῦ ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς ὑπὸ τοῦ **Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων** ἐν διαφόροις τῆς Θρᾴκης, Μακεδονίας, καὶ Μικρασίας πόλεσιν (18) ἀπονομῆς τούτων τοῖς νικηταῖς ἀγώνων εἰς τιμὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Δὲν ἔχομεν δὲ προγενέστερα τοῦ Καρακάλλα τοιαῦτα μετάλλια ἀλλὰ μεταγενέστερα μόνον, ἐκ τούτου δὲ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἱδρυτὴς τῶν ἀλεξανδρείων τούτων ἐγένετο ὁ Καρακάλλας. Καίτοι πλέον: ὁ διάσημος νομισματολόγος, συγκρίνων τὰ χάλκινα ταῦτα μετάλλια πρὸς τὰ τρία τοῦ θησαυροῦ τῆς Ταρσοῦ συγγενῆ πρὸς τὰ ὑπ' ὄψει ἡμῶν, καταντᾷ νὰ συμπεράνῃ ὅτι τὰ χρυσᾶ

ἐκεῖνα μετάλλια ἦσαν βραβεῖα ἀγώνων εἰς τιμὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Διέφυγε μάλιστα τὴν πολυμάθειαν τοῦ διαπρεποῦς Γαλάτου ἡ μαρτυρία τῆς Λαμπρίδου (19) ὅτι ὁ Σεβῆρος, ᾧτινι ἀποδίδει τὸν ταρσηνὸν θησαυρὸν, ἐξέδωκε μετάλλια ἐφ' ὧν παρέστησεν ἑαυτὸν ἐν στάσει καὶ περιβολῇ τοῦ Μ Ἀλεξάνδρου. «Alexandri habitu nummos plurimos figuravit : et quindem electreos aliquantos sed plurimos tamen aureos»

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι σεμνοτέραν τοῦ Καρακάλλα οὐχ ἧττον ὅμως ὑπερβολικὴν πρὸς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἔτρεφε λατρείαν ὁ ὁμώνυμος ἐκείνῳ Σεβῆρος γεννηθεὶς ἐν Φοινίκῃ ἐντὸς Ναοῦ τοῦ μακεδόνος κοσμοκράτορος, καθ' ἣν ἡμέραν εἶχεν ἐκεῖνος ἀποθάνει. Ἀλλ' ἥ τε φυσιογνωμία τινῶν προτομῶν καὶ ἡ ἔννοια ἄλλων παραστάσεων πείθουσιν ὅτι ἐκδότης τῶν πλείστων μεταλλίων ἐγένετο ὁ Καρακάλλας. Οὕτως ἑρμηνεύεται τὸ κυνήγιον τοῦ κάπρου (2β) καὶ τὸ τοῦ λέοντος παριστώμενον ἐπὶ δύο ταρσηνῶν μεταλλίων. Γινώσκομεν πράγματι, παρὰ τοῦ Σπαρτιανοῦ (20) ὅτι ὁ Καρακάλλας οὐχὶ ἅπαξ ἀντιμετώπισεν ἐν Γαλατίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ κάπρους, ἐπολέμησε δὲ καί ποτε πρὸς λέοντα, περὶ δὲ τοῦ ἄθλου του τούτου συχνάκις ὡμίλει ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φίλους ἐπιστολαῖς του.

Παρὰ τοῦ Πλουτάρχου μανθάνομεν (21) ὅτι ἐν τῷ ἐν Δελφοῖς ἱερῷ ὁ Λύσιππος μετὰ τοῦ Λεοχάρους ἔγλυψαν μαρμάρινον σύμπλεγμα παριστῶν τὸν Ἀλέξανδρον καταβάλλοντα λέοντα τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κρατεροῦ. Καὶ ὁ Κούρσιος δὲ ἀναφέρει ὅτι ἐν Βαζαρίᾳ κατέβαλεν ὁ Μακεδὼν λέοντα ἀποποιηθεὶς τότε τὴν ἀρωγὴν τοῦ Λυσιμάχου, ἄλλοτε καταγαγόντος ὅμοιον ἄθλον. Ὁπωςδήποτε ὁ θεωρήσας ἑαυτὸν μετεμψύχωσιν τοῦ ἥρωος ἐκείνου Καρακάλλας καὶ καυχηθεὶς ἐφ' ὁμοίῳ ἄθλῳ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραλίπῃ τοῦτον ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν μεταλλίων του.

* *

4α. Κεφαλὴ γυναικὸς δεξιᾷ· τὴν κόμην κρατεῖ στλεγγίς, τὸ δ' ὄπισθεν ἥμισυ καλύπτει πέπλος εὐρὺς ἐνῶ ἡ ἀριστερὰ χείρ, ἧς μόνη ἡ παλάμη φαίνεται, ἀνέχει μίαν πτυχήν· τίνα παριστᾷ ἀγνοῶ. Πιθανῶς ὅμως τὴν μητέρα τοῦ Καρακάλλα Δόμναν.

4β. Ἀξιόλογος εἶνε ἡ ἑτέρα ὄψις ἐφ' ἧς παράστασις ἀπαντῶσα εἰς τρία ἄλλα μετάλλια τοῦ θησαυροῦ. Θαλάσσιος κένταυ-

ρος κρατεῖ τῇ δεξιᾷ τρίαιναν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ ὤμου τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀνδρικὸν πέος. (22)

Ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ δράκοντος κάθηται γυνὴ γυμνὴ μέχρις ὀσφύος, τῇ ἀριστερᾷ συγκρατοῦσα ἠμελημένως ἐρριμμένην ἐπὶ τῶν γονάτων τὴν χλαῖναν. Ἐν δὲ τοῖς κύμασι τῆς θαλάσσης καλλιτεχνικώτατα ἐξειργασμένοις, διακρίνονται δύο ἰχθῦς.

Εἰς ἑρμηνείαν τῆς παραστάσεως ταύτης ἀναμιμνήσκομαι χωρίου τινὸς τοῦ Ψευδοκαλλισθένους (23) ὅστις κατὰ τὸν Müller ἔγραψεν οὐχὶ τῆς ἰδίας φαντασίας πλάσματα ἀλλὰ κέντρωνας διηγηματικοὺς (centrones narrationes):

«Ἐζήτει δὲ (Ἀλέξανδρος) καὶ τὸ Σαραπεῖον κατὰ τὸν αὐτῷ δοθέντα ὑπὸ τοῦ Ἄμμωνος χρησμὸν εἰπόντος αὐτῷ.

Ὦ βασιλεῦ, σοὶ Φοῖβος ὁ μυλόκερως ἀγορεύει
εἴ γε θέλεις αἰῶσιν ἀγηράτοισι νεάζειν
κτίζε πόλιν περίφημον ὑπὲρ Πρωτηΐδα νῆσον
ἧς δαίμων προκάθηται πλουτωνεῖος ἀνάσσων
πενταλόφοις κορυφαῖς ἀτέρμονα κόσμον ἑλίσσων (24)

Ἐζήτει οὖν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν πάντα δεχόμενον θεόν. Καὶ δὴ ποιήσας μέγιστον βωμὸν ἀντικρὺς τοῦ ἱεροῦ, ὃ νῦν καλεῖται βωμὸς Ἀλεξάνδρου, πολυτελῆ θυσίαν ἐπετέλεσεν... Αἴφνης δὲ μέγιστος ἀετὸς καταπτάς, ἥρπασε τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου καὶ διὰ τοῦ ἀέρος ἐφέρετο καὶ ἀφῆκεν αὐτὰ ἐπί τινος βωμοῦ.

Κατασκοπήσας δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν τόπον καὶ παραγενόμενος ἐν τάχει, εἶδε τὰ σπλάγχνα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ κείμενα καὶ σηκὸν καὶ ξόανον ἔνδον προκαθεζόμενον καὶ τῇ δεξιᾷ χειρὶ κομίζον θηρίον πολύμορφον τῇ δ' εὐωνύμῳ σκῆπτρόν τι κατέχον καὶ παρεστήκει τῷ ξοάνῳ κόρης ἄγαλμα μέγιστον.

Ἐπυνθάνετο οὖν τῶν ἐκεῖσε κατοικούντων τίς ἄρα ὁ ἐνταῦθα θεὸς τυγχάνει; οἱ δὲ ἔφασαν μὴ εἰδέναι μέν, παρειληφέναι δὲ ὑπὸ τῶν προπατέρων, Διὸς καὶ Ἥρας ἱερὸν εἶνε· ἐν ᾧ καὶ τοὺς ὀβελίσκους ἐθεάσατο τοὺς μέχρι τοῦ νῦν κειμένους ἐν τῷ Σαραπείῳ, ἔξω τοῦ περιβόλου τοῦ νῦν κειμένου ἐν οἷς ἦν κεχαραγμένα γράμματα ἱερογλυφικὰ περιέχοντα οὕτως:

«Τὸ μὲν γῆρας αὐτῆς τῆς πόλεως..... καλλίναος, ὑπερφέρουσα πλήθει ὄχλων πολλῶν, ἀέρος εὐκρασίας ὑπερβάλλουσα· ἐγὼ δὲ

προστάτης ταύτης γενήσομαι ὅπως μὴ τὰ χαλεπὰ τελέως ἂν ἐπιμείνῃ ἢ λιμὸς ἢ σεισμὸς ἀλλ' ὡς ἐν ὀνείρῳ διαδραμοῦνται τὴν πόλιν. **Πολλοὶ δὲ βασιλεῖς ἥξουσιν εἰς αὐτήν, οὐ πολεμήσοντες ἀλλὰ** προσκυνῆσαι βουλόμενοι. Σὺ δὲ ἀποθεωθεὶς προσκυνηθήσῃ νεκρὸς καὶ δῶρα λήψῃ ἐκ πολλῶν καὶ θανὼν καὶ μὴ θανών. Τάφον γὰρ ἕξεις αὐτὴν ἣν κτίζεις πόλιν».

Ὡς βλέπομεν οὐ μόνον ἡ παράστασις ἑρμηνεύεται ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ὀβελίσκων τὴν πλήρωσιν ἐπετέλεσεν ὁ Καρακάλλας.

Ὁ κ. Mowat θεωρεῖ τὸν δράκοντα τοῦτον φέροντα τὴν Θέτιδα, δικαιολογεῖ δὲ τὴν παράστασιν ταύτην ἐπὶ τοιούτου μεταλλίου ἐκ τῆς φημολογουμένης καταγωγῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκ μητρὸς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως σχόντος μητέρα τὴν νηρηΐδα Θέτιδα παιδαγωγὸν δὲ τὸν κένταυρον Χείρωνα. Ἐπιτραπήτω ὅμως ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Χείρων δὲν ἦτο θαλάσσιος κένταυρος, ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ μήτηρ ἐπιβαίνουσα τοῦ παιδαγωγοῦ, οὔτε ὁ συνδυασμὸς τῶν στοιχείων τῆς παραστάσεως. Τοὐναντίον δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κοπέντα τὰ μετάλλια χάριν τοῦ κτίστου τῆς πόλεως δικαιολογοῦσι τὴν ἀναπαράστασιν μύθου αὐτὴν τὴν κτίσιν τῆς πόλεως πραγματευομένου. Τὸ μὲν χωρίον τοῦ Ψευδοκαλλισθένους παρέχει τὰ στοιχεῖα τῆς παραστάσεως, ἡ δ' ἔκφρασις τοῦ χρησμοῦ «**ἑλίσσων** κόσμον πενταλόφοις κορυφαῖς» ἑρμηνεύει τὸ ὀφιοειδὲς τοῦ σώματος τοῦ τέρατος καὶ ὑπομιμνήσκει τὴν ἐπὶ πέντε λόφων κτίσιν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐνῶ συγχρόνως ἡ πέριξ θάλασσα εὐστόχως βρέχει τὸν Πλουτώνειον τοῦ χρησμοῦ δαίμονα.

* * *

Μετάλλια χήρας Κ. Συναδινοῦ.

1α. Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου μετὰ κράνους ἀριστερᾷ. Ὁ λόφος συνδέεται διὰ πτερωτῆς Σφιγγός. Ἐπὶ τοῦ κράνους παριστᾶται ἡ Εὐρώπη ἐπιβαίνουσα τοῦ ταύρου.

1β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ τὸν ἥρωα ἔφιππον ἀκοντίζοντα Πέρσην κατακείμενον καὶ ἱκετεύοντα ὑπὲρ τῆς ζωῆς του. Πέριξ: ΒΑCΙΛΕVC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC.

* * *

2α. Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου πρὸς τἀριστερά, φέρει κέρας τοῦ

Ἄμμωνος καὶ τὸ βασιλικὸν διάδημα. Ἡ ἐκτέλεσις εἶνε θαυμασία, καὶ ἰδίᾳ τῆς κόμης. Ἡ αὐτὴ κεφαλή, ἀλλ' ἐρριμμένη μᾶλλον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀπαντᾷ καὶ εἰς ἕτερον τῆς σειρᾶς μετάλλιον (25). Κατ' ἀμφοτέρας βλέπομεν εἰς τὸν λαιμὸν πτυχὴν ἀσχημίζουσαν τὴν εἰκόνα ἐν τῇ φωτογραφίᾳ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ μεταλλίου, ἑρμηνευομένην δέ, νομίζομεν, διὰ τῆς περιλαλήτου ἐκείνης κλίσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τἀριστερά· ἂν δὲ δὲν σημειῶται εἰς τό ταρσηνὸν μετάλλιον (2α) τοῦτο καὶ ἐνισχύει τὴν ἑρμηνείαν, διότι ἐκεῖ τὸ δεξιὸν τοῦ λαιμοῦ πρέπει νὰ ἦνε τεταμένον διὰ τὴν κλίσιν ἀκριβῶς ταύτην.

2β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ κυνήγιον κάπρου ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω (Κύτικα 2β) προφανῶς ὅμως ἄλλης μήτρας. Ἐκεῖ ἐλλείπει τὸ δένδρον καὶ ὁ κάτω κύων, ὁ δὲ ἄνω ὁρμᾷ ὁριζοντιώτερον, ἐνταῦθα δὲ καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κυνηγοῦ πολὺ φυσικώτερον ἀτενίζει τὸ ἐπικείμενον θηρίον.

Ἀλλὰ καὶ αἱ γραμμαὶ τῶν λέξεων ΒΑCΙΛΕVC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC καίτοι τέμνονται κατ' ἀμφότερα ὀρθογωνικῶς συναντῶνται ὅμως διαφόρως παρ' ἑκατέρῳ.

* * *

Μετάλλια χήρας Στ. Βίγκα.

1α. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ κράνους καὶ ἐν Συναδινοῦ 1α, τὸ μετάλλιον ὅμως εἶνε μεγαλείτερον.

1β. Ἡ ἑτέρα ὄψις παριστᾷ τρόπαιον δεξιᾷ. Εἰς τὴν βάσιν τοῦ δέσμιοι κατάκεινται ὁπλίτης καὶ γυνή, ἀριστερᾷ δὲ ἡ Νίκη ἀκουμβᾷ τὰς χεῖρας ἐπὶ ἀσπίδος κρατουμένης ὑψηλὰ ὑπὸ ἔρωτος. Τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔχει ὑψηλότερον στηριζόμενον ἐπὶ σκίμποδος. Ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δύο γυμνοί, πιθανῶς ἀγωνισταί. Πέριξ ἐν σχήματι Π ἀναγινώσκεται ΒΑCΙΛΕΩC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Ἄξιον σημειώσεως ὅτι οἱ Μακεδόνες οὐδέποτε ἔστηναν τρόπαιον. Ὁ Παυσανίας λέγει 26) «οὐ γάρ τι Μακεδόσιν ἱστάναι τρόπαια ἦν νενομισμένον... Ἀλέξανδρος οὔτ' ἐπὶ Δαρείῳ ἔστησεν οὔτε ἐπὶ ταῖς ἰνδικαῖς νίκαις, ὡς οὐδὲ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ποτέ». Ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τοὐλάχιστον τὸ μετάλλιον τοῦτο δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων καὶ ὅτι κατεσκευάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

* * *

2α. Τὸ μικρότερον τῶν μεταλλίων τῆς σειρᾶς. Κεφαλὴ γυ-

ναικὸς ἀριστερᾷ ἐστεφανωμένη. Πρὸ αὐτῆς κλάδος ἐλαίας. Τίς αὕτη ἀγνοῶ, πάντως ὅμως ἡ σύζυγος ἢ ἡ μήτηρ τοῦ ἐκδόντος τὸ μετάλλιον βασιλέως.

2β. Ἡ ἑτέρα ὄψις ταὐτὴ τῇ 36 Κύτικα.

* * *

3α. Ἡ αὐτὴ κερασφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἐν 2α Συναδ.

3β. Ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὄψεως ἀναγινώσκομεν ἄνω μὲν BACIΛΕΩΝ κάτω δὲ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ἐν τῷ μέσῳ ἵππος ἀριστερᾷ, ἑκατέρωθεν τούτου δύο ὁπλῖται καὶ πρὸ τοῦ εὐγενοῦς ζώου ἀνὴρ γυμνὸς καθήμενος ἐπὶ **στατοῦ** θώρακος ἢ **σταδίου** (27) καὶ παρὰ τοῦτον κράνος. Ὁ ἀνὴρ τῇ δεξιᾷ κρατεῖ ρόπαλον ἢ σκῆπτρον. Ὑποθέτω ὅτι ἂν τὸ **Φιλίππων** ἐνταῦθα δὲν εἶνε ἐπιθετικῶς, λίαν πιθανῶς ὑπαινίσσεται τὸν πατέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ ὁμωνύμου ἐκείνῳ διαδόχου καὶ πατρὸς τοῦ Περσέως.

* * *

Μετάλλια ἰατροῦ Eddé.

(Ταῦτα ἐμελέτησε καὶ ὁ κ. Mowat.)

1α. Τὸ ὡραιότατον ἀναμφισβητήτως τῶν μεταλλίων πάντων τῆς σειρᾶς. Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου δεξιᾷ μετὰ κράνους ἔχοντος τὸν λόφον ἡρμωσμένον δι' ὀξείας ἐξοχῆς καὶ ἀκτινωτόν. Κρατεῖ ἀριστερᾷ ἀσπίδα. Ἐπὶ τοῦ θώρακος παριστᾶται ὁ Ἀλέξανδρος καθήμενος ὡς Ζεύς, κρατεῖ τῇ δεξιᾷ τὸ σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ τὸν κεραυνόν, ἐνῷ ἡ ἀσπὶς εἶνε δεξιᾷ τῶν ποδῶν. Ὁ θεὸς στεφανοῦται δεξιᾷ μὲν ὑπ' ἀνδρὸς ἀριστερᾷ δ' ὑπὸ τῆς Νίκης.

Ὁ κ. Mowat ἀμφοτέρας θεωρεῖ γυναῖκας, τὴν μὲν Ἀρετὴν τὴν δὲ Νίκην, κατ' ἀναλογίαν πρός τι χωρίον τοῦ Ἀθηναίου (28) περιγράφοντος ἄγαλμα τῆς Ἀρετῆς ἐστεφανωμένης παρὰ τοὺς ἀνδριάντας Ἀλεξάνδρου καὶ Πτολεμαίου Σωτῆρος.

Τολμῶμεν ὅμως νὰ νομίζωμεν ὅτι πρόκειται ὁ Ἀλέξανδρος ὡς Ζεύς, ἴσως δὲ ὁ ἀνὴρ ὑπαινίσσεται αὐτὸν τὸν ἐκδότην τῶν μεταλλίων στεφανοῦντα τὸν ἥρωα. Ἡ ἀποθέωσις αὕτη δὲν εἶνε ἀπίθανος ἀφοῦ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν βιογράφων του εἶχεν ἀπαιτήσῃ ζῶν νὰ θεωρῆται θεὸς καὶ διῃτᾶτο πολλάκις ἐν περιβολῇ καὶ στάσει θείᾳ (29). Ἀλλ' ὅ,τι ἐξαίρει τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου εἶνε ἡ τοῦ κράνους κόσμησις. Ἕνδεκα ὅλοι πολεμισταὶ

ἔφιπποι καὶ πεζοί. Δύο ἱππεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὁρμοῦσι κατ' ἀλλήλων, πέριξ δ' αὐτῶν ἄλλοι ἐπιτίθενται καὶ ἄλλοι φεύγουσιν. Εἷς τῶν πεζῶν σείρει ἀπὸ τῆς κόμης ἱππέα πρὸς τὰ ὀπίσω, ὃν ζητεῖ νὰ καταρρίψῃ, ἐνῷ συγχρόνως διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς ἀπειλεῖ νὰ διατρύσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος. Αἱ σκηναὶ αὗται λίαν εὐκρινεῖς εἰς γυμνὸν ὀφθαλμὸν λίαν συγκεχυμένως ἀπεδόθησαν ὑπὸ τῆς φωτογραφίας· ἡ παράστασις τῆς μάχης δὲν εἶνε πρωτότυπος. Ἀπαντᾷ ἐπὶ λιθίνου ἀναγλύφου (30) εἰς ὃ ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία κρατοῦσι δίσκον παριστῶντα μάχην τοιαύτης οἰκονομίας. Ὑπ' αὐτὸν ἀναγινώσκεται:

Ἡ ἐπὶ πᾶσι μάχη
τρίτη πρὸς Δαρεῖ-
ον γενομένη
ἐν Ἀρβήλοις (31)

Κατὰ τὸ περιθώριον ἄνω ἀναγινώσκεται:

Ἔπτηξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ, ἔθνεά τε αὐτῶν
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

κάτω δέ:

Εἰμὶ δ' ἀφ' Ἡρακλέος, Διὸς ἔκγονος υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακηδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος

Αἱ δύο αὗται παραστάσεις μαχῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ συσχετισθῶσιν, οὐδὲ νὰ θεωρηθῇ ὁ καλλιτέχνης τοῦ μεταλλίου ἐντελῶς ἀγνοήσας τὸ μαρμάρινον ἀνάγλυφον (ἴδε εἰκόνα).

Ἡ ἐξαισία τοῦ λεπτουργήματος τούτου σύλληψις καὶ ἐκτέλεσις καταγγέλλει τόσον ὑπὲρ τοῦ ἥρωος Μακεδόνος ἐνθουσιασμόν, ἡ δ' ὅλη τοῦ μεταλλίου ἑκατέρωθεν μελέτη ἐπιδεικνύει τόσον βαθὺ ὑπὲρ ἐκείνου τὸ αἴσθημα, ὥστε ἐξεγείρεται ἡ συνείδησις ἡμῶν ὅταν τόση ἔμπνευσις ἔνθους καὶ εὔστοχος ἱστορικῶς, τόση δ' ἀρχαιοπρεπὴς τοῦ καλλιτεχνήματος σύνθεσις ἀπεδόθη ἀβασανίστως εἰς κακοήθη κιβδηλοποιῶν σοφίαν.

1 β. Πράγματι· ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὄψεως παρίσταται ὀρθία ἡ Παλλὰς καὶ δεξιᾷ, φέρει τὸν ποδήρη χιτῶνα, τὴν αἰγῖδα, κράνος ἐπὶ κεφαλῆς, τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ πρὸς τὰ κάτω τὸ δόρυ, τῇ δὲ δεξιᾷ προτείνει κράνος· πρὸ τῶν ποδῶν της συνεσπειρωμένος ὁ ὄφις κάμπτει τὴν κεφαλὴν γαῦρον ὡς φρουρὸς ἄγρυπνος (32)

ἐνῷ ὄπισθεν ὑψοῦται βωμὸς λιβανωτοῦ ἐφ' οὗ κάθηται γλαύξ. Ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ βωμοῦ ἀναγινώσκεται:

ΟΛΥΜ
ΠΙΑ
ΔΟΣ

Ἀριστερᾷ δὲ τούτου ὑψοῦται καλλίκλαδος ἡ ἐλαία.

Ἡ λέξις **Ὀλυμπιάδος** προφανῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν μητέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὐ μόνον διότι ἐλλείπει ἀριθμητική τις συμπλήρωσις, ἀλλὰ καὶ διότι μανθάνομεν παρὰ τοῦ Κουρσίου (33 ὅτι ὅταν, μετὰ τὴν φρικώδη ἐκείνην ἅλωσιν τῶν ἰνδικῶν Ὀξυδράκων, τὸν ἔσχατον διέτρεξεν ὁ Ἀλέξανδρος πληγωθεὶς κίνδυνον, ὁ δὲ ἰατρός του Κριτόβουλος δὲν ἀπέκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀπελπιστικήν του θέσιν, ὁ ἥρως ἡμιθανὴς εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν ἀρίστους: «Ἐπὶ τέλους ἰδοὺ ἡ περίστασις νὰ σᾶς ἀποκαλύψω ὅ,τι κατ' ἐμαυτὸν ἐσχεδίασα ἀπὸ μακροῦ: μάθετε ὅτι ἡ μεγίστη ἀμοιβὴ τῶν ἄθλων μου καὶ τῶν νικῶν μου τὸ γέρας θὰ εἶνε ν' ἀποθεωθῇ ἡ μήτηρ μου Ὀλυμπιὰς μετὰ θάνατον. Θὰ τὸ πράξω ἂν ἐπιζήσω, ἀλλ' ἂν προαποθάνω ταύτης μὴ λησμονῆτε ὅτι σᾶς τὸ διέταξα»

Οὐδαμῶς διστάζω νὰ ἴδω ἐν τῇ ὡραίᾳ ταύτῃ παραστάσει τοῦ μεταλλίου τὴν πλήρωσιν τοῦ διακαεστάτου πόθου τοῦ φιλοστόργου κοσμοκράτορος. Ἀξιοσημείωτος δὲ ἡ καταπληκτικὴ ὁμοιότης τῆς μορφῆς τῆς Ἀθηνᾶς ἐνταῦθα πρὸς τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἀνακαλυφθέντι πρό τινων ἐτῶν ἀγάλματι τῆς Θεοῦ

Ὁ κ. Mowat θετικῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐπιγραφὴ δέον ν' ἀναγνωσθῇ: **Ὀλύμπεια δος!** ν' ἀνενεχθῇ δὲ εἰς τὴν ἀκτιακὴν ἐποχὴν (2 Σεπτ. 723 ἀ.κτ. Ρ) καὶ νὰ θεωρηθῇ τὸ μετάλλιον συμπίπτον τῇ διαδοχῇ Γορδιανοῦ Γ'. ὑπὸ Φιλίππου τοῦ αὐτοκράτορος. Τὴν γνώμην του ταύτην ὁ διαπρεπὴς νομισματολόγος νομίζει ἐνισχυομένην ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν μεταλλίων τούτων πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων ἐκδεδομένα, ὧν πολλὰ χρονολογοῦνται ὁμοίως.

Καίτοι ὁ κ. Mowat εἶνε νομισματολογικὴ αὐθεντία, ἡμεῖς δὲ οὔτε ἐρασιτέχναι ποτὲ ὑπήρξαμεν τῆς πολυδαιδάλου ταύτης ἀρχαιολογικῆς σπουδῆς, τολμῶμεν ὅμως νὰ νομίζωμεν ὅτι δὲν πρόκειται χρονολογικὴ ἀναγραφή.

Ἄν, πράγματι, τὸ μετάλλιον τοῦτο ἀναφερόμενον εἴς τινα τῶν ἐντελῶς ἄλλης ἐκδόσεως καὶ συστάσεως χαλκῶν μεταλλίων τοῦ Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων, πρέπῃ νὰ θεωρηθῇ κεχρονολογημένον, διατὶ νὰ μὴ κριθῇ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ μετάλλια τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀμπουκὶρ, οἷς καὶ ἀνήκει, καὶ ὧν οὐδὲν ἀπολύτως φέρει χρονολογίαν: τοὐναντίον ὁ βωμός, καὶ ὁ ὄφις καὶ ἡ Ἀθηνᾶ μετὰ τῶν συμβόλων της ἁρμόζουσι παραστάσει ἀφιερωμένῃ τῇ τεθεωμένῃ Ὀλυμπιάδι.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως ὅτι ἡ μνεία τῆς μητρὸς ἐν τούτῳ, ἡ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ τῶν «Βασιλέων Φιλίππων» (3β Βίγκα) καὶ ἡ ἐν ἄλλοις ἀναγραφὴ τοῦ ἥρωος υἱοῦ των, φαίνεται, πολὺ φυσικὴ καὶ δεδικαιολογημένη. Ἐπὶ πλέον αὐτὸς ὁ κ. Mowat ἀναφέρων χρυσοῦν νόμισμα, ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου ἀποτεθειμένον, ἐφ' οὗ ἑκατέρωθεν ὄφεως ἕρποντος ἀναγινώσκεται ΟΛΥΜ ΠΙΑΔΟΣ προτιμᾷ ν' ἀναγινώσκῃ τὄνομα τῆς μητρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου (34) δικαιολογῶν τὴν προτίμησιν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὄψεως γυναικείαν κεφαλήν. Εἰς ἐπίμετρον μνημονεύει καὶ ἄλλων νομισμάτων ἐφ' ὧν ἀναγινώσκεται OLYMPIAS REGINA. (35) Δὲν βλέπομεν ἄρα τὸν λόγον διατὶ νὰ διχάσωμεν τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ν' ἀναγινώσκωμεν: **Ὀλύμπια δος!** ἀντὶ **Ὀλυμπιάδος.**

*
* *

2α. Κεφαλὴ γυναικὸς δεξιᾷ. Κεκρύφαλος περικλείει τὴν κόμην ἐνῷ κατέρχεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς λεπτὸς πέπλος. Πρὸ τοῦ λαιμοῦ περιειλιγμένος ὄφις. Ὑποθέτω ὅτι ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὴν εἰκόνα τῆς Ὀλυμπιάδος. Γνωστὸν ὅτι εὑρέθη ποτὲ ἐν τῷ κοιτῶνι ταύτης μέγας ὄφις. Κατά τινας ἐφιλοξενεῖτο τότε ἐν Πέλλῃ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Νεκτανεβῶ. Ἡ γένεσις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δι' ἣν αὐτὸς ὁ Φίλιππος διεμαρτύρετο, ἀπεδόθη τῷ εἰς ὄφιν μεταμορφωθέντι Διί, κατ' ἄλλους δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ ξένῳ. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀμφότερα εἶνε ἀναλήθη, διότι ὁ μὲν Νεκτανεβῶ διωχθεὶς ἐξ Αἰγύπτου ὑπὸ τοῦ Ὤχου εὗρε τὸν Ἀλέξανδρον ἑξαέτη, ἂν μετέβη εἰς Μακεδονίαν, αὐτὴ δὲ ἡ Ὀλυμπιὰς θανόντος τοῦ Φιλίππου, ἔγραφε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀποδεχομένῳ τὴν θείαν καταγωγήν, παρακαλοῦσα νὰ «μὴ τὴν περιπλέξῃ εἰς ἔριδας πρὸς τὴν Ἥραν οὔτε νὰ τὴν ἐκθέσῃ εἰς τὴν ζηλότυπον μῆνιν τῆς θεοῦ.» Οἱ ἐκδόται τῶν μεταλλίων ὅμως φυσικώτατα ἐδέξαντο τὸν μῦθον χάριν τῆς

ἀποθεώσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἄλλως τε καὶ οἱ Μεσσήνιοι τὸ αὐτὸ εἶπον περὶ τοῦ Ἀριστομένους καὶ οἱ Σικιώνιοι περὶ τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ ὁ Γαλέριος Μαξιμιανὸς περὶ αὐτοῦ ἐβεβαίου καὶ τί λέγω; πάντες ἡμεῖς εἰς ὄφιν δὲν ἀναφέρομεν τὸ εὐτυχῶς πρόσκαιρον δώρημα τῆς ζωῆς;

2β. Ἀθηνᾶ καθημένη ἀριστερᾷ ἐπὶ εὐθρόνου· τῇ δεξιᾷ προτείνει κύπελλον ἀφ᾽ οὗ πίνει ὁ ὄφις συνεσπειρωμένος περὶ τὴν ἱερὰν ἐλαίαν. Καθέτως ἀναγινώσκεται δεξιᾷ μὲν ΒΑCΙΛΕΩC ἀριστερᾷ δὲ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς παράστασιν ὑπενθυμίζει ὁ κ. Mowat ἐπὶ νομίσματος τοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν (36) καὶ ἑτέρου τοῦ Γέττα (37)

* * *

3α. Ἡ αὐτὴ τῆς Ὀλυμπιάδος κεφαλὴ καὶ ἐν 2α.

3β. Δράκων θαλάσσιος ἀριστερᾷ· ἐπὶ τούτου γυνὴ ὀρθία κλίνει τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός, τῇ δεξιᾷ στηριζομένη ἐπὶ βράχου, τῇ δ᾽ ἀριστερᾷ ἀνέχουσα τὸν πέπλον. Ἐνώπιόν της εὔσωμος ἀνὴρ γυμνός, ὄρθιος ἐπὶ βράχου, τὴν μὲν δεξιὰν ἀκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἐκείνης ὤμου, τῇ δ᾽ ἀριστερᾷ κρατεῖ τι δυςδιάκριτον. Ὁ ἔρως ἐν ἀπόπτῳ κρατεῖ τὸ τόξον κάθετον, ρίψας ἤδη τὸ βέλος· ἡ ὡραία σύνθεσις παριστᾷ λίαν πιθανῶς τὸν μῦθον τοῦ Περσέως, πιθανῶς ὅμως καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Ἑρμιόννης ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους. Τὴν πρώτην ἑρμηνείαν δέχεται καὶ ὁ κ. Mowat εὐστόχως ὑπομιμνήσκων τὸ τοῦ Ἀριανοῦ (39) «Ἀλεξάνδρῳ δὲ φιλοτιμία ἦν πρὸς Περσέα καὶ Ἡρακλέα, ἀπὸ γένους τε ὄντι τοῦ ἀμφοῖν καί τι καὶ αὐτὸς τὴν γένεσιν τὴν ἑαυτοῦ εἰς Ἄμμωνα ἀνέφερε καθάπερ οἱ μῦθοι τὴν Ἡρακλέους τε καὶ Περσέως εἰς Δία». Τὸ χωρίον ὅμως οὐδετέραν τῶν ἑρμηνειῶν φαίνεται προτιμῶν ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀποκλεῖον. Δι᾽ ὃ τολμῶμεν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν δευτέραν, πρῶτον μὲν διότι δὲν φαίνεται ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀπεικόνισιν τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἀνδρομέδας θάλασσα, δεύτερον δὲ διότι τὸ εἰς χεῖρας τοῦ σωτῆρος ἥρωος δυσδιάκριτον ἀντικείμενον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ νεμέα λεοντῆ, ἔπειτα δὲ διότι συνειθέστερον ὑπεμιμνήσκετο ἡ πρὸς τὸν Ἡρακλέα συγγένεια τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς καταγγέλλει καὶ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ παριστῶντος τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην μαρμάρου (Eddé 1α)

Ἐν πάσῃ περιστάσει ἡ παριστωμένη φάσις τοῦ ἐπεισοδίου

εἶνε ἡ ἀπελευθέρωσις, τὸ θηρίον κατάκειται ἡττημένον καὶ ὁ ἥρως ἐδέχθη ἤδη τὸ βέλος τοῦ πτερωτοῦ θεΐσκου.

* * *

4α. Ἡ αὐτὴ καὶ ἐν **1α** Eddé κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἧττον ὅμως τεχνικὴ καὶ μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι ἐπὶ τοῦ κράνους ἀντὶ τῆς μάχης παριστᾶται ἀετός. Ὑποθέτω ὅτι ἡ παράστασις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν παράδοσιν καθ' ἣν «ἐν Πέλλᾳ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγεννήθη ὁ Μ. Ἀλέξανδρος δύο ἀετοὶ ὤφθησαν καθήμενοι ἐπὶ τοῦ οἴκου τῆς Ὀλυμπιάδος». (39)

Ὁ κ. Mowat διαβλέπει τὴν ἁρπαγὴν τοῦ Γανυμήδου. Προστίθησι μάλιστα ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος ἑνὸς τῶν μεταλλίων τῆς Ταρσοῦ ἡ αὐτὴ ἀπαντᾷ παράστασις, τὴν δὲ κοινότητα ταύτην θεωρεῖ δικαίως ἐνδεικτικὴν τῆς κοινότητος τῶν δύο θησαυρῶν καὶ κατὰ τὴν προέλευσίν των. Ἡ φωτογραφία ὅμως ἣν ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν δὲν ἀφίνει νὰ διακρίνωμεν τὸν ὡραῖον οἰνοχόον καὶ ἡ πρώτη ἡμῶν ἑρμηνεία φαίνεται ἡμῖν μᾶλλον ἐπίκαιρος.

Ὁ παρ' ἡμῖν ἀρχαιοπώλης κ. Ν. Τᾶνος ἐπέτρεψεν ἡμῖν τὴν ἀντιγραφὴν ὡραίου μωσαϊκοῦ παριστῶντος τὸ ἐρωτικὸν τοῦτο τοῦ Διὸς πραξικόπημα. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν ἐν προσεχεῖ τοῦ «Ἑλληνίου» τεύχει. Τό γε νῦν ἔχον ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι ἐκεῖ παριστᾶται νεανίας λευχείμων, τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου περιθέει φωτεινὴ στεφάνη. Κάθηται ὡς Χριστὸς ἐν σπηλαίῳ, ἑκατέρωθεν δὲ ἵστανται ἀνὰ εἷς ποιμὴν ὧν ὁ δεξιᾷ κρατεῖ διὰ σχοινίου κύνα, ὑπὲρ δ' αὐτὸν φαίνεται καθιπτάμενος ὁ ἀετός. Ἡ οἰκονομία αὕτη εἶνε ὅλως πρωτότυπος. Εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν εἴχομεν παράστασιν τῆς ἁρπαγῆς ἀνάλογον σχηματικῶς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ κράνους τοῦ μεταλλίου τούτου.

4β. Δράκων θαλάσσιος ἀκανθωτὸς πολὺ παραδόξου μορφῆς. Ἐπιβαίνει τούτου γυνὴ μέχρις ὀσφύος γυμνή, ἔχουσα τὴν ράχην ὁρατὴν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην· τῇ δεξιᾷ κρατεῖ ἀντικείμενόν τι λύχνον, ἢ κύπελλον τρίπουν, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀνέχει κρήδεμνον· τὴν παράστασιν ταύτην ἀδυνατῶ νὰ ἑρμηνεύσω μετὰ θάρρους. Ὁ κ. Mowat θεωρεῖ τὴν Ἀνδρομέδαν ἀπαγομένην ὑπὸ τοῦ κήτους καὶ κρατοῦσαν εἰσέτι τὸ ἐξιλαστικὸν κύπελλον. Ἀγνοῶ ἂν ὑπάρχῃ τις ἔκδοσις τοῦ μύθου ἀναφέρουσα τοιαύτην ἀπαγωγήν· διότι τότε δυσχερῶς ἑρμηνεύεται ἡ ἔγκαιρος τοῦ Περσέως ἐμφά,

νισις. Ἡ σύνθεσις εἶνε ἀνωτέρα πάσης ἐπὶ μεταλλίου ἢ νομίσματος παραστάσεως· τὸ σχέδιον ἐνέχει προοπτικὴν διάταξιν ἀξιόλογον. Αἱ καμπύλαι κινήσεις τοῦ κήτους εἶνε ἀντάξιοι συγχρόνου παραστατικῆς οἰκονομίας· τοιοῦτος σχεδιαστὴς δὲν θὰ παρίστα τόσον ἤρεμον τοσοῦτον φρικώδη στιγμήν. Ἡ κόρη κάθηται οἰκείως ἐπὶ τοῦ θηρίου.

Διὰ ταῦτα τολμῶ νὰ ὑποθέσω ὅτι πρόκειται μᾶλλον ἡ θαλασσία νύμφη Θέτις, μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως, αἰγυπτία θεότης καὶ αἰγυπτιακὸν φέρουσα ὄνομα, θεότης τῶν φάρων, ὅτε τὸ εἰς χεῖράς της ἀντικείμενον εἶνε λύχνος.

Οἱ Λίβυες, λέγει ὁ βαρῶνος Ζὰκ ἐν τῇ «Ἀστρονομικῇ Ἀνταποκρίσει», ἐκάλουν τοὺς φάρους **τὰρ** ἢ **τόρ,** λέξις ἥτις σημαίνει ὕψος ἅμα καὶ πύργον. Ἶς σημαίνει πῦρ καὶ ἐν συνθέσει **τὸρ-ῒς** ἔδωκε τοῖς μὲν Ἕλλησι τὸ **τύρρις** τοῖς δὲ Λατίνοις τὸ **turris**. Τοὺς φανοὺς τούτους ἐκτὸς τῆς πόλεω ὄντας, κυκλοτερεῖς καὶ ἐπὶ ὑψωμάτων ἐκάλουν **τέθ** ὅθεν καὶ ἡ νηρηῒς **Θέτ-ις** οὐδὲν ἄλλο ὑποδηλοῖ ἢ πῦρ φωτίζον τοὺς πλοϊζομένους. (40)

* * *

5α. Ὁμοία τῇ 1α Κύτικα.
5β. Ὁμοία τῇ 4β Κύτικα.

* * *

6α. Ὁμοία τῇ 3α Κύτικα.
6β. Ὁμοία ταῖς 4β Κύτικα καὶ 5β Eddé.

* * *

Τοιαῦται αἱ ἐπὶ τῶν μεταλλίων τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀμπουκὶρ παραστάσεις, ὧν τὴν μελέτην καὶ τὰς εἰκόνας πρῶτον ηὐτύχησε τὸ «Ἑλλήνιον» νὰ δημοσιεύσῃ. Ὑπάρχουσιν ὅμως γενικοί τινες χαρακτῆρες ἔν τε τῇ τεχνοτροπίᾳ καὶ τῇ συνθέσει, οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν.

Καὶ πρῶτον μὲν πάντα τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ μετάλλια εἶνε μικροτέρου μεγέθους καὶ ἔχουσι τὰ χείλη παχύτερα, ἐνῶ ταῦτά τε καὶ τὰ τοῦ θησαυροῦ τῆς Ταρσοῦ ἔχουσιν ἀποξεσθῇ διὰ σμίλης χωρὶς μάλιστα καὶ νὰ λειανθῶσι· τὸ πρᾶγμα ἡρμήνευσεν ὁ Mowat: Ἀναλογισθεὶς ὅτι ἡ δύναμις τῆς πιέσεως τῆς μήτρας εἶνε ἀντιστρόφως ἀνάλογος τοῦ τετραγώνου τῆς πληττομένης ἐπιφανείας, ἔδειξεν ὅτι ἡ ἐξόγκωσις ἐκ τῆς ἑκατέρωθεν σφραγίσεως ἐγένετο

οὐχὶ κατὰ τὰ χείλη ἀλλ' ἐντὸς τούτων. Οὕτως ἑρμηνεύεται διατὶ αἱ λέξεις **Βασιλέως Ἀλεξάνδρου** εἶνε τόσον ἐστενοχωρημέναι ἐπὶ τῶν παραστάσεων καὶ τὸ πλεῖστον εὐθύγραμμοι. Καὶ ἡ ἔλλειψις δὲ τῆς λειάνσεως νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ἂν δεχθῶμεν ὅτι ἕκαστον τούτων ἀπονεμηθὲν ὡς χρηματικὸν βραβεῖον καὶ συγχρόνως ἀναμνηστικὸν μετάλλιον εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἦτο δύσκολον νὰ λειανθῇ χωρὶς νὰ χάσῃ τοῦ ὡρισμένου βάρους. Ἔπειτα ἡ λεπτότης τῆς ἐπεξεργασίας διαφέρει κατὰ τὰ διάφορα μετάλλια καὶ τοῦτο καταγγέλλει οὐ μόνον διάφορον σμίλην ἀλλὰ καὶ διάφορον τέχνης ἐποχήν.

Ἡ ἔμπνευσις εἶνε ὁμοία εἰς πάντα τὰ μετάλλια. Μέγα μέρος τῆς μυθολογικῆς κυρίως περὶ Ἀλεξάνδρου παραδόσεως ἐξελίσσεται ἐν τῇ σειρᾷ, ἥτις φωρᾶται οἱονεὶ λεύκωμα χρυσοῦν ταύτης· τοῦτο δὲ διότι πρόκειται περὶ ἀποθεώσεως τοῦ ἥρωος, περὶ ἀγώνων καὶ τιμῶν τούτου αἱ δ' ἱστορικαὶ παραστάσεις καὶ μικρὰν παρεῖχον τὴν ποικιλίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα θὰ εἶχον ἀνθρώπινον. Ἐξελέγησαν ἆθλοι καὶ μῦθοι, εἰ δέ τινες ἐλλείπουσι τοῦτο ὑποδεικνύει πιθανῶς ὅτι δὲν ἀνεκαλύφθη ἡ σειρὰ ἐλόκληρος. Ἀπὸ τῶν 15 ὑπ' ὄψει μας μεταλλίων ἐλλείπει ἡ περίφημος τοῦ λέοντος πάλη καὶ αὕτη ἀπαντᾷ δὶς ἐπὶ τῶν τριῶν μεταλλίων τῆς Ταρσοῦ. Πλὴν τούτων αἱ αὐταὶ παραστάσεις, ἀπαντῶσι δὶς καὶ τρὶς ἀλλὰ μετά τινων διαφορῶν Ὁσάκις δέ τις ἐπαναλαμβάνεται ἀπολύτως ἡ αὐτή, ἡ ὁμοιότης δὲν ἐπεκτείνεται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄψεις, οὔτε τὸ μέγεθος εἶνε τὸ αὐτό. Ἐν γένει δὲν ἀπαντῶσι δύο μετάλλια ἐντελῶς ὅμοια· τοῦτο παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς Ταρσοῦ, ὅπου εἰς τὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν φέρεται τὸ κυνήγιον τοῦ λέοντος.

Ἡ τοιαύτη ποικιλία καὶ ἐν ταῖς ὁμοιότησι καταγγέλλει ὅτι δὲν πρόκεινται νομίσματα, ὡς δὲ παρατηρεῖ περὶ τῶν Ταρσηνῶν ὁ κ. Mowat οὐδὲν τούτων εἶνε πολλαπλάσιον τῶν γνωστῶν στατήρων.

Τὸ ζήτημα περὶ τῆς φύσεως τῶν μεταλλίων τούτων ἔλυσεν ὁ κ. Mowat. Ὅταν τὸ πρῶτον ἀνεκαλύφθησαν τὰ τρία τῆς Ταρσοῦ μετάλλια ἐμελέτησε ταῦτα ἐν κλασικῷ ὑπομνήματί του ὁ Longperrier (41). Πρὸ μηνὸς ὅμως ἐπανέλαβε τὴν μελέτην των ὁ Mowat (42) συγκρίνας ταῦτα πρὸς σειρὰν χαλκίνων μεταλλίων ἐκδεδομένων ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ τῶν Μακεδόνων ἤτοι Συλλόγων καταρτισθέντων πολλαχοῦ τῆς Θράκης, Μακεδονίας, Μικρασίας καὶ Φοινίκης πρὸς

τέλεσιν ἀγώνων εἰς τιμὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἐπ' αὐτῶν ἀπαντῶσιν οἱ Καρακάλλας, Μακρῖνος, Διαδουμενιανός, Ἀλ. Σεβῆρος, Γορδιανὸς Γ' καὶ Φίλιππος Β' ἤτοι ἀπὸ τοῦ 212 μ. Χ. μέχρι τοῦ 247. Τὴν ἀπότομον διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς χαλκίνης σειρᾶς ἑρμηνεύει ὀρθῶς διὰ τῆς εἰς Θρᾴκην εἰσβολῆς τῶν Γότθων καὶ Σκυθῶν τῷ 250, οἵτινες τὰς ἐπιδρομάς των ἀνενέωσαν ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Φιλίππου μέχρι τοῦ Αὐρηλιανοῦ. Ἀνέλαμψαν ὅμως ὑστάτην ἀναλαμπὴν ἐπὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ Γ' καὶ οριστικῶς κατηργήθησαν ἀγῶνες καὶ μετάλλια ὑπὸ τοῦ ἀπαισίας καλλιτεχνικῆς μνήμης Θεοδοσίου τῷ 392. Ὁ Mowat ἔδειξεν ὅτι ὁ Καρακάλας ἀνεκαίνισε τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο ὁ πρῶτος αὐτῶν ἱδρυτὴς ἀφοῦ ἐπὶ Τιβερίου ἤδη ἐτελοῦντο ἐν τῇ Ἰωνικῇ Χαλκίδι.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι «τὰ Ἀλεξάνδρεια», ὡς φαίνεται ἐπὶ τῶν χαλκίνων μεταλλίων καὶ ἐξ ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν, ὠνομάζοντο **ὀλύμπια, πύθια** ἀλεξάνδρεια διάφορα τῶν «ὀλυμπίων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ», ὧν δὲν εὑρέθησαν χαλκᾶ μετάλλια.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τούτους ἀγῶνας νομίζομεν ὅτι δέον ν' ἀναχθῇ ἡ σειρὰ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀμπουκίρ. Δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι διελάσας τὴν Μακεδονίαν, Θρᾴκην, Μικρασίαν κλπ. ὁ Καρακάλλας ὡς μετεμψυχωμένος Ἀλέξανδρος καὶ ἀνιδρύσας τοὺς ἀγῶνας ἐξέδωκεν αὐτὸς πρῶτος τοιαῦτα μετάλλια. Τὸν διάφορον χρονολογικὸν χαρακτῆρα τούτων δικαιολογοῦμεν ἐκ τῆς ποικίλης τεχνοτροπίας των, ἐκ τῆς συνευρέσεώς των μετὰ χρυσῶν νομισμάτων τῆς αὐτῆς περιόδου καὶ τῆς ἀναφορᾶς των πρὸς τὴν σειρὰν τῶν περὶ τῶν ἀγώνων τούτων χαλκίνων μεταλλίων καὶ ἐπιγραφικῶν μαρτυριῶν. Ἡ ἀκεραιότης των καταγγέλλει ὅτι δὲν ἐκυκλοφόρησαν ἀλλ' οὔτε ἐχρησιμοποιήθησαν ἄλλως πως. Ἐπεκτείνομεν δὲ τὴν περὶ τῶν ταρσηνῶν γνώμην τοῦ Mowat ὅτι εἶχον κατατεθῇ εἰς ναόν τινα καὶ ὅτι διανεμηθέντα τὸ πρῶτον ὡς βραβεῖα ἀγώνων διετηρήθησαν κατόπιν ὡς ἀναμνηστικὰ μετάλλια καὶ ἀφιερώματα· ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Ζωναρᾶ μνημονευομένη στάσις τῶν Ἀλεξανδρέων, ἣν κατέπνιξεν ὁ Διοκλητιανός, ἑρμηνεύει τὴν κατάχωσιν τοῦ θησαυροῦ ὁλοκλήρου.

Εἶνε ἀνάγκη κατόπιν τούτων νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν γνησιότητά των; Ὁ σοφὸς κιβδηλοποιὸς πῶς ἐκ τῶν προτέρων θὰ ᾠκονόμει τόσας ἱστορικὰς καὶ μυθολογικὰς συνθήκας, ἃς σήμερον μετὰ

πλείστου κόπου μελετῶντες τὴν μακρὰν τῶν μεταλλίων σειρὰν ἀνευρίσκομεν πολὺ ἐσπαρμένας; Πῶς θὰ παρέλειπεν οὐσιωδέστερα στοιχεῖα καὶ θὰ ἐτίθει εἰς κυκλοφορίαν δευτερεύοντα; Πῶς θὰ ἑρμηνεύσωμεν τὰς διαφορὰς τῆς τεχνοτροπίας καὶ ἔτι μᾶλλον τῆς συνευρέσεως αὐτῶν μετὰ γνησίων ἄλλων νομισμάτων καὶ τῶν χρυσῶν ῥάβδων; Καὶ τούτων πάντων γενομένων πῶς θὰ δικαιολογήσωμεν ὅτι παρέδωκε τόσης μελέτης καὶ δαπανῶν καὶ τέχνης προϊόντα εἰς χεῖρας φελλάχου καὶ θὰ διεσκορπίζοντο τὰ κίβδηλα ἔργα καὶ θὰ ἐπωλοῦντο κάτω τῆς χρυσῆς των ἀξίας κατ' ἀρχάς;

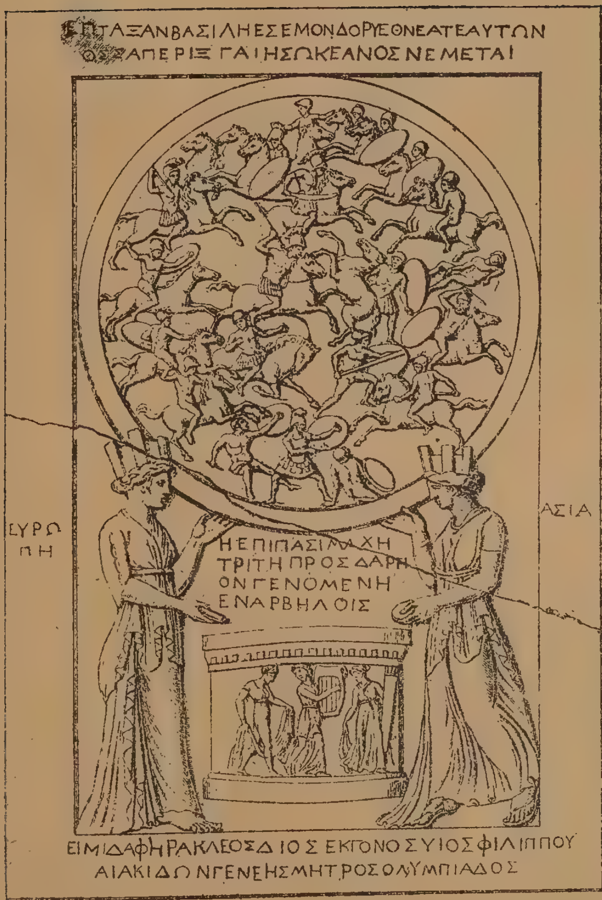
Εἶνε ἀληθὲς ὅτι συζητῶ οὐχὶ γνώμην ἀλλ' ὑποψίαν ἐξενεχθεῖσαν ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ νομισματολόγων μὴ μελετησάντων, τινῶν δὲ καὶ οὐδὲ ἰδόντων τὰ μετάλλια· τὸ βέβαιον εἶνε, καὶ μακρὰ κατέδειξε τοῦτο πεῖρα, ὅτι οἱ νομισματολόγοι καὶ πολλοὶ ἀρχαιολογοῦντες περὶ ἄλλους κλάδους, θαυμάσιοι σχεδὸν πάντοτε εἰς μελέτην τῶν εὑρημάτων, εἶνε συχνότατα ἀνίκανοι εἰς ἐκτίμησιν τῆς γνησιότητός των. Ἡ δ' ἀναδειχθεῖσα μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν ἰδίᾳ ἐμπαθὴς ἅμιλλα καὶ ἡ ἐμπορικὴ τῆς αὐθεντίας των ἐκμετάλλευσις, ἐξώθησεν αὐτοὺς οὐχὶ ἅπαξ εἰς ἐπιστημονικὰ ὀλισθήματα ἥκιστα κολακευτικά· τοὐναντίον οἱ ἀρχαιοπῶλαι ἂν ὑπολείπωνται ἐκείνων τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, εἶνε ὅμως δεινοὶ περὶ τὴν ἰχνηλασίαν τῶν γνησίων ἢ οὔ. Καὶ τὰ περιλάλητα ταῦτα μετάλλια οἱ διασημότατοι τῶν ἀρχαιοπωλῶν οὐ μόνον ὡμολόγησαν γνήσια ἀλλὰ καὶ ἀντὶ πολλῶν ἑκατοντάδων λιρῶν τὰ ἠγόρασαν καὶ σημαντικώτατα κέρδη ἀπέρριψαν ὡς δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν. Ἂν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Mowat δοθεῖσαν προσοχὴν εἰς τὰ ἓξ τούτων, τὴν πρὸς τὸν ταρσηνὸν θησαυρὸν προφανῆ των συγγένειαν καὶ τὴν ἀφειδῆ σπουδὴν τοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου εἰς ἀπόκτησιν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀμπουκὶρ οὗ 5 ἤδη κατέχει μετάλλια, οὐδὲν κινδυνεύομεν λέγοντες ὅτι ἡ μελετηθεῖσα, λίαν ἀτελῶς βεβαίως, σειρὰ εἶνε μία τῶν σημαντικωτάτων καλλιτεχνικῶν ἀνακαλύψεων ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. ΑΓ'. 19.
2. Soc. Nation. des Antiquaires de France. σελ. 281—6 καὶ Rev. Numismatique. 1903 σελ. 1.
3. ΙΒ'. 31.
4. Ὅτι τὸ Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου ἠγόρασε τὰ 4 μετάλλια μανθάνομεν παρὰ τῆς «Journal des Debats» 28 Mars 1903 σελ. α'. στήλ. γ'.

5. Ἴδε σημ. 41.
6. ΙΑ'. 53.
7. VIII 1.
8. Jean Reville «La réligion sous les Sevéres» καὶ A.Gasquet «Le culte et les mystéres de Mithra» ἐν Rev. des deux Mondes. 1899 1 Avr. σελ. 540.
9. Ζ'. 130—40.
10. Διονυσιακά 21 στ. 55.
11. Παυσ. Ι. 20, 3 καὶ Διεθνὴς Ἐφημ. Νομισμ. Ἀρχ. Ἰ. Σβορώνου. Τ. Α'. Τριμ. Γ'. σελ 153—160.
12. L. VIc XVIII, 1.
13. Ἱστ. τῶν Δώδεκα Καισ. Καλλιγ. L II.
14. Ἔλιος Σπαρτιανὸς «Καρακ.» V.
15. Κ.—Κούρσιος VIII. 1.
16. Ἡρωδιανός, Ξιφιλῖνος.
17. Ἴδε σημ. 2.
18. Βυζάντιον, Ὀδησσός, Φιλιππούπολις, Βέροια, Μαγνησία, Ἰωνικὴ Χαλκίς, φοινικικὴ Ἄκρα κλπ.
19. Lambride. ἐκδ. Montfaucon. τόμ. Γ'. σελ. 162.
20. Excepit apros frequentes contra leonem, etiam stetit; que etiam missis ad amicos literis gloriatus est seque ad Herculis virtutem accessisse jactavit.
21. Ἀλέξ. XL.
22. Ἐσχάτως εὑρέθησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Μ. Λιμένος πολλὰ κοράλλινα πέα θαυμασίως ἐξειργασμένα καὶ σμικρότατα.
23. Α'. λγ'. 4.
24. Ἴδε ἡμετέραν σημείωσιν «Sur l'Agathodémon» ἐν Bull. Inst. Égypt. 17 Janv. 1903 II partie.
25. Βίγκα 3α.
26. Θ'. 40, §3.
27. Παυσαν. Α'. 27,2. Γλαῦκος μὲν καθήμενος ἐπὶ θώρακος γυάλαις συνηρμοσμένῳ.
28. Δειπν. V. 33.
29. Ἀθην. Δειπν. XII 53.
30. Ἀνήκει εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ πρίγγ. Αὐγ. Σίγκη. Ἴδε E. Visconti «Opere varie» III. σελ. 74 πίν. 2.
31. Ὁ Ἀρριανὸς ἐν III λέγει «ἱππομαχία αὕτη κρατερωτάτη τοῦ παντὸς ἔργον ξυνέστη».
32. Ἡροτ. Η'. 41.
33. Κ.—Κούρσιος IX, VI.
34. A. von Sallet «Zeitschirift für Numismatik» III 1876 σελ. 56.
35. Sabatier «Descr. gén. des mèd. Contorniates πίν. XIII 1, XIV 13. 14. 15.
36. Beulé «Monnaies d'Athènes» σελ. 390.
37. Cohen IV. 1881 σελ. 264.
38. III. 3.
39. Κ.—Κούρσιος.
40. L. Renard «Les Phares» Paris 1867 σελ. 5.
41. Rev. Numism. XIII 1868 σελ. 307—336.
42. Ἴδε σημ. 2.

M

ΕΠΤΑΞΑΝΒΑΣΙΛΗΕΣΕΜΟΝΔΟΡΥΕΘΝΕΑΤΕΑΥΤΩΝ
ΟΣΣΑΠΕΡΙΞ ΓΑΙΗΣΩΚΕΑΝΟΣ ΝΕΜΕΤΑΙ
ΕΥΡΩ
ΠΗ
ΑΣΙΑ
Η ΕΠΙΠΑΣΙΜΑΧΗ
ΤΡΙΤΗ ΠΡΟΣ ΔΑΡΗ
ΟΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΑΡΒΗΛΟΙΣ
ΕΙΜΙΔΑΦΗΡΑΚΛΕΟΣΔΙΟΣ ΕΚΓΟΝΟΣ ΥΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΑΙΑΚΙΔΩΝ ΓΕΝΕΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

11

27

15

3α

3β

1α

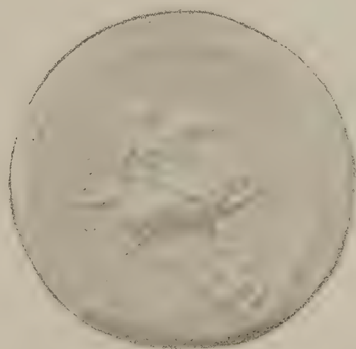

1β

ΜΕΤΑΛΛΙΑ κ. χήρας Κ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

1α

1β

2α

2β

1α

1β

2α

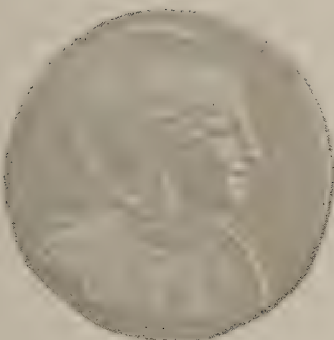

2β

ΜΕΤΑΛΛΙΑ τοῦ ἰατροῦ κ. EDDÉ

1α

1β

2α

2β

3α

3β

4α

4β

ΜΕΤΑΛΛΙΑ τοῦ ἰατροῦ κ. ΕΙΦΦΕ

5β

5α

6β

6α

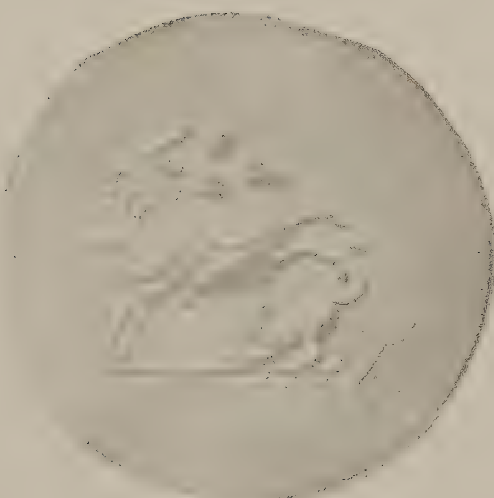
17

18

27

28

Ἕκαστον τεῦχος τιμᾶται διὰ τοὺς μὴ ἑταίρους
Γ. Δ. 10